

NHỮNG HÀNH KHẤT ĐI ĂN XIN Ý NGHĨA, ĐƯỢC HƯỚNG DẪN BỞI LỜI

Thư của Anh Tổng Phục Vụ Dòng AEHM

Lễ Hiện Xuống 2008

1. Anh chị em thân mến: *Xin gửi lời chào nhân danh Đấng Cứu chuộc và rửa sạch chúng ta bằng Máu châu báu của Người*¹.

Như tập quán muốn thế, năm nay cũng vậy, vào dịp các lễ nghi của Mùa Phục Sinh, tôi ngỏ lời với anh chị em để chào anh chị em và cầu chúc cho ánh sáng của Đấng Phục Sinh soi chiếu con đường của anh chị em, khắp nơi trên thế giới, và trong mọi hoàn cảnh sống. Tôi xin Chúa tể sự sống cũng soi chiếu con đường của Huynh đệ đoàn phổ quát chúng ta, đang chuẩn bị sống kỷ niệm lần thứ tám trăm ngày thành lập như một thời gian ân sủng.

Cũng vào dịp này, như vào những năm trước, tôi ước muốn chia sẻ tư tưởng của tôi về một đề tài tôi coi là quan trọng cho đời sống và sứ vụ chúng ta. Tôi ước muốn chuyển đến cho anh chị em vài suy tư về Lời Chúa trong đời sống chúng ta, và cụ thể hơn, về việc *đọc Lời Chúa trong tâm thái cầu nguyện*. Thời đại của chúng ta là một thời đại của các lời nói, ước gì đây cũng là thời đại của Lời! Hẳn là Lời này sẽ ban cho chúng ta các lời

¹ *Thư thánh Phanxicô gửi toàn Dòng (T TD) 3.*

khuyến và ánh sáng, niềm an ủi và niềm hy vọng của Lời, là những điều chúng ta đang hết sức cần đến.

2. Hai biến cố quan trọng đưa tôi đến chỗ viết về đề tài này. Việc Mở Năm Phaolô, do Đức giáo hoàng Bênêđiô muốn, để tưởng nhớ hai ngàn năm thánh Phaolô chào đời, sẽ bắt đầu vào ngày 28-6-2008, và Thượng Hội đồng Giám mục lần thứ XII sẽ có chủ đề: *Lời Chúa trong đời sống và sứ mạng của Hội Thánh*. THĐGM này, mà tôi sẽ được vinh dự tham dự, sẽ quy tụ tại Vatican từ ngày 5 đến ngày 26-10-2008. Hai biến cố này đã làm cho năm nay xứng đáng được một số đông đặt tên hợp lý, là *Năm của Lời*.

Chúng ta đã đón nhận lấy nếp sống mà Đấng Tối Cao đã mạc khải cho Phanxicô cách đây tám trăm năm, mà nòng cốt là Tin Mừng², chúng ta không thể không suy nghĩ về tầm quan trọng của Lời Chúa trong đời sống chúng ta. Chúng ta cũng phải suy nghĩ về những gì *năm Lời Chúa* yêu cầu chúng ta, trong khi chúng ta tiến tới trên con đường chúng ta đang theo trong tư cách là Huynh đệ đoàn hoàn vũ bên Dự phóng về *ân huệ nguồn cội*³.

3. Đời sống Phan sinh, cũng như đời sống thánh hiến nói chung, phải đặt mình vào thế lắng nghe Lời. Có quá nhiều lời trong thế giới chúng ta và quá ít tĩnh lặng để có thể chăm chú nghe Lời. *Năm Lời Chúa* này sẽ là một năm hồng ân, nếu ngay từ bây giờ, trái tim của các con cái của Giáo Hội và cùng với Giáo Hội và trong Giáo Hội, trái tim của các con cái của thánh Phanxicô hướng về Lời Chúa để đón tiếp và vâng phục Lời, để yêu mến, tôn kính và sống Lời, hầu đi tìm, giữ lấy và loan báo Lời. Thời đại này có thể là một thời đại ân sủng nếu chúng ta biết nhìn vào tấm gương là Lời, và tin tưởng vào Lời mà chèo chống ra khơi (x. Lc 5,4-5), trong con thuyền là đời sống thánh hiến và đời sống Phan sinh vào lúc bình minh của thế kỷ 21.

Tôi cũng vậy, vì là tôi tớ của mọi người, tôi cảm thấy có bổn phận phục vụ mọi người và phân phát những lời thom tho của Chúa ..., đồng thời là những lời của Chúa Thánh Thần: những lời ấy là thần khí và là sự sống⁴. Anh chị em thân mến, ước gì tôi có thể chuyển đến cho anh chị em qua bức thư này, như thánh Phanxicô, sự tôn kính và tình yêu đối với các Lời thần linh, và tôi tha thiết ước mong truyền đạt cho anh chị em hương vị của Lời đến đâu! Ước gì chúng ta sẽ cùng nhau tái khám phá ra sự thu hút của Lời Chúa, chúng ta để cho Lời ấy đồng hành với chúng ta, vào những thời điểm nào đó, để nêu bật xác tín là chúng ta đã biết chọn lựa đúng, và vào những lúc khác, để an ủi chúng ta khỏi nghĩ ngợi về những mong manh và nỗi nản lòng thất vọng của chúng ta! Ước gì Thần Khí của Chúa, Đấng đã ban ơn linh hứng để Kinh Thánh được viết ra và có ánh sáng để giúp chúng ta hiểu Kinh Thánh, dạy anh chị em hiểu những gì các lời nói của tôi không làm được, vì những giới hạn của tôi.

Lời Ngài ban sự sống cho con

² X. *Di Chúc (DC)* 14.

³ *Ân huệ nguồn cội. Kỷ niệm Tám Trăm năm ngày Thành lập Hội Dòng*, Rôma, 8-12-2004.

⁴ *Thư thánh Phanxicô gửi các tín hữu, Bản 2 (2 T Th)* 2-3.

Thiên Chúa chúng ta, một vị Thiên Chúa lên tiếng nói

4. Ngược lại với các ngẫu tượng có miệng mà không nói (Tv 115,5), Thiên Chúa chúng ta là một vị Thiên Chúa lên tiếng nói. Đó là điều các tác giả thánh đã tuyên xưng khi công bố *sấm ngôn của Đức Chúa*, và đó là điều chúng ta tuyên xưng mỗi lần sau khi đã đọc và nghe một trang Kinh Thánh, vì chúng ta tung hô: *Đó là lời Thiên Chúa, đó là lời Đức Chúa*. Thiên Chúa nói. Nhưng Người nói như thế nào?

Khi một người Sêmit bảo chúng ta rằng Thiên Chúa nói, người ấy không nói theo nghĩa hạn hẹp chúng ta gán cho câu đó. Trong khi trong nhiều ngôn ngữ, lời nói chỉ có nghĩa là một chuỗi các từ ngữ, đối với người Sêmit, từ ngữ *dabar*, mà chúng ta thường dịch ra là “lời”, có ý nghĩa phong phú hơn nhiều, vì nó đồng thời chỉ *lời nói, sự kiện hoặc biến cố*. Vậy Lời Chúa là một hành vi, một sứ điệp và một dấu chỉ. Nơi Lời, chính Thiên Chúa mạc khải chính mình *bằng các lời nói và các hành vi liên kết với nhau mật thiết*⁵. Các sự kiện và các lời nói làm thành *nhệm cục mạc khải* có mục tiêu là cứu độ con người, và, do đó, cứu độ toàn thể tạo thành.

5. Lời ấy luôn sống động và hữu hiệu (Dt 4,2), năng động và sáng tạo: *Thiên Chúa phán : Phải có ánh sáng. Liền có ánh sáng* (St 1,3). *Một lời Chúa phán làm ra chín tầng trời* (Tv 33,6). Mọi sự đã được Lời Người làm ra (x. Kn 9,1). Toàn thể thọ tạo tường thuật vinh quang Thiên Chúa (Tv 19,1) và mọi sự làm vang rền tiếng nói của Người (x. Hc 46,17; Tv 68,34). Công trình tạo dựng nơi chính mình và như Kinh Thánh giới thiệu, là một diễn từ đích thực của Thiên Chúa và đôi khi là một diễn từ về Thiên Chúa. Nhưng không phải chỉ có công trình tạo dựng, cả lịch sử của dân Thiên Chúa cũng là Lời nói của Thiên Chúa và Lời nói về Thiên Chúa: *“Hãy nhớ lại những ngày xưa thán cổ, và ngắm xem từng thế hệ qua rồi. Cứ hỏi cha người là người sẽ dạy, thỉnh bậc lão thành, họ sẽ nói cho nghe”* (Đnl 32,7). Chúng ta có thể biết Thiên Chúa xuyên qua các kỳ công được thực hiện nhằm trợ giúp Dân Người (x. Xh 3,6), và do đó, chúng ta có thể gọi Người là: vị Thiên Chúa của các tổ phụ chúng ta (x. Xh 3,16; 6,7).

Thiên Chúa chúng ta là một Thiên Chúa tự mạc khải và tự trao ban chính mình trong những gì Người nói và làm: Thiên Chúa nói những gì Người làm và làm những gì Người nói. Lời của Người, được linh hoạt bởi tình yêu cứu độ con người, là đối thoại và giao ước tình yêu, và bày tỏ việc hiến ban chính mình, theo nghĩa là diễn tả ra một tình yêu sáng tạo khi yêu thương và vì yêu thương mà ban tặng sự sống của Người. Mạc khải của Thiên Chúa cho thế gian xuyên qua Lời không có mục tiêu là thông tin cho con người về tình yêu là Thiên Chúa, nhưng nhằm thực hiện sự hợp nhất của con người với Thiên Chúa trong tình yêu.

6. Tuy nhiên, Chúa không chỉ tự mạc khải qua các công trình của Người, nhưng còn qua các lời nói được kết hợp mật thiết với các công trình. Nếu các công trình củng cố cho các lời nói, thì các lời nói lại công bố các công trình và giải thích chúng⁶. Điều này có nghĩa

⁵ Hiến chế tín lý về Mạc khải, “*Lời Thiên Chúa*” của Công Đồng Vatican II (MK) 2.

⁶ X. MK 2.

là trong khi chúng ta tìm kiếm và gặp gỡ Thiên Chúa trong công trình tạo dựng, vì công trình tạo dựng *mang dấu chỉ* về Đấng Tối Cao⁷, chúng ta cũng phải tìm kiếm Người và tìm ra Người trong Lời Người. Nếu chúng ta dậy sớm vì Thiên Chúa, nếu chúng ta khao khát Thiên Chúa, nếu quả đất chúng ta bị khô đi, bị cạn kiệt và không có nước (x. Tv 62,2), chúng ta phải tìm nước và gặp được nước trong sự khiêm tốn của Kinh Thánh: Kinh Thánh là hình thức long trọng và không thể hủy bỏ của Lời Chúa, Lời hằng sống, mạnh mẽ, sắc bén như một thanh gươm hai lưỡi (x. Dt 4,12). Hãy nghe Lời Chúa, hay nhớ lại Lời ấy và truyền đạt Lời ấy (x. Đnl 6,4-9) và mùa xuân sẽ tái sinh trong cuộc đời bạn.

Như thế, Lời Chúa, sinh ra từ cuộc gặp gỡ giữa Thiên Chúa, Đấng đang hành động, và con người, được Thần Khí Chúa *linh hứng, đang đọc và giải thích* biến cố ấy, sẽ hướng dẫn chúng ta tiến về với Đức Kitô, là Lời Sự Sống đã cắm lều giữa chúng ta. Quả thế, Lời ấy, trong đó Thiên Chúa đang tự mạc khải và hiển mình cho chúng ta, đang tỏ mình ra và ẩn mình đi, có chất chứa tin mừng về Đấng Xức Dầu của Chúa, về Đức Giêsu Đấng Mêsia. Người nói với chúng ta trong toàn bộ Kinh Thánh, toàn bộ Kinh Thánh nói về Người, và Kinh Thánh là Lời Thiên Chúa, vì được viết ra dưới sự linh hứng của Chúa Thánh Thần⁸.

Đức Giêsu, Lời tối hậu Thiên Chúa ngỏ với nhân loại

7. Đức Giêsu Kitô, Ngôi Lời hóa thành xác phàm, là Lời (Ngôi Lời) *đã có từ lúc khởi đầu và Ngôi Lời vẫn hướng về Thiên Chúa*, (x. Ga 1,1). Khi đến thời viên mãn (Gl 4,4), trong lòng Đức Maria thánh thiện và hiển vinh, Ngôi Lời *đã nhận lấy xác phàm đích thực của loài người yếu hèn chúng ta*⁹, Ngôi Lời đã thành xác phàm và đã cư ngụ giữa chúng ta (x. Ga 1,1tt). Xuyên qua cuộc Nhập thể, *Lời của Chúa Cha, chí tôn, chí thánh, chí vinh*¹⁰, đã làm người, là con người Giêsu Kitô, và Thiên Chúa chúng ta trở thành đối thoại trong một cuộc sống xác phàm¹¹.

Lời dồi dào phong phú của Cựu Ước bây giờ *nên vẫn gọn* nơi Đức Giêsu Kitô, đồng thời Người lại biến thành *Đấng Trung gian và sự viên mãn của toàn thể mạc khải*¹². Chính là về Người mà Môsê đã viết (x. Ga 5,46-47, và *nếu Lề Luật đã được Thiên Chúa ban qua ông Môsê, còn ân sủng và sự thật, thì nhờ Đức Giêsu Kitô mà có* (Ga 1,17). Chính là theo cách đó mà Đức Giêsu Kitô trở thành *trái tim* của Lời Chúa, Tin Mừng của Thiên Chúa cho loài người (x. Mc 1,1), và tất cả các lời nói của con người đều được đảm nhận như là Lời Chúa nhằm phục vụ cho Lời duy nhất, lời của Đức Giêsu Kitô, Lời đang vang rền trong lời loan báo của các Ngôn sứ và các Tông đồ¹³.

8. Lời được công bố nơi Đức Giêsu như thế là Lời tối hậu Thiên Chúa ngỏ cùng nhân loại. Như thư Do thái đã khẳng định: *Thuở xưa, nhiều lần nhiều cách, Thiên Chúa đã*

⁷ X. Bài Ca Anh Mặt Trời 4.

⁸ MK 9; x. 24.

⁹ 2 T Th 4.

¹⁰ 2 T Th 4.

¹¹ MK 2.

¹² THĐGM lần thứ XII, *Lời Chúa trong đời sống và sứ mạng của Hội Thánh. Lineamenta* 10d.

¹³ *Giáo Lý của Hội Thánh Công Giáo*, s. 65.

phán dạy cha ông chúng ta qua các ngôn sứ; nhưng vào thời sau hết này, Thiên Chúa đã phán dạy chúng ta qua Thánh Tử (Dt 1,1t). Đây là điều sách Giáo Lý của Hội Thánh Công Giáo cũng công nhận: Đức Kitô, Con Thiên Chúa làm người, là Lời duy nhất, hoàn hảo và dứt khoát của Chúa Cha. Nơi Người, Thiên Chúa phán dạy mọi sự, và sẽ không có lời nào khác ngoài Lời đó. Đức Giêsu, bởi vì Người nói những lời của Thiên Chúa (Ga 3,34), Người kể những điều kín nhiệm nơi Thiên Chúa, và là mạc khải trọn vẹn về Chúa Cha: Không ai biết rõ Chúa Cha, trừ người Con và kẻ mà người Con muốn mạc khải cho (Mt 11,27). Nơi Đức Giêsu, Thiên Chúa đã sai Con của Người là Ngôi Lời vĩnh cửu, Đấng soi sáng mọi người, đến sống giữa loài người và nói cho họ nghe những điều kín nhiệm nơi Thiên Chúa¹⁴: Thiên Chúa, chưa bao giờ có ai thấy cả; nhưng Con Một vốn là Thiên Chúa và là Đấng hằng ở nơi cung lòng Chúa Cha, chính Người đã tỏ cho chúng ta biết (Ga 1,18).

Kể từ khi Ngôi Lời trở thành xác phàm (x. Ga 1,14), Lời Chúa có trung tâm là Đức Giêsu Kitô. Có nhiều lời nói đã được viết ra, nhưng Lời Chúa tổng hợp toàn thể Kinh Thánh là Lời duy nhất¹⁵. Đây không phải là một sự vật, càng không phải là một quyển sách, nhưng là một con người sống động và con người ấy, chính là Chúa Giêsu, hiện diện dưới tấm khăn che là lời Kinh Thánh, cũng như Người đang hiện diện dưới tấm khăn che là bánh và rượu¹⁶. Mầu nhiệm Nhập thể của Lời mạc khải ra tất cả những gì con người có thể biết về Thiên Chúa. Mạc khải tối hậu của Thiên Chúa nơi Đức Giêsu vén mở cho thấy trọn chân lý của mạc khải thứ nhất của Thiên Chúa xuyên qua tiếng nói của công trình tạo dựng và dưới ánh sáng của Lời được linh hứng.

9. Ngoài ra, nếu chúng ta nói về Đức Kitô, và như thế là rất đúng, rằng Người là Lời nhập thể, chúng ta cũng khẳng định rằng nơi Người, Lời Kinh Thánh đã ứng nghiệm vĩnh viễn (x. Lc 4,21). *Tất cả Kinh Thánh thần linh làm nên một quyển sách duy nhất và quyển sách duy nhất này, chính là Đức Kitô, bởi vì toàn thể Kinh Thánh nói về Đức Kitô và được hoàn tất nơi Đức Giêsu Kitô*¹⁷. Như thế Đức Giêsu Nadarét tỏ mình cho thấy Người là một biến cố mới và tối hậu của Lịch sử cứu độ, một biến cố mạc khải ra Thiên Chúa là ai đối với những người nghèo, đối với những người bị giam cầm, đối với những người mù, đối với những người bị áp bức, đối với tất cả những ai đang hy vọng vào một năm hồng ân của Chúa (x. Lc 4,18-19).

Vậy, đến gần Lời, anh chị em thân mến, chính là đến gần Chúa Kitô, Đấng đang nói với chúng ta khi chúng ta đọc Sách Thánh. Đến gần Lời, chính là đến gần Ngôi Lời ban Sự Sống. Nếu chắc chắn rằng không biết Kinh Thánh là không biết Chúa Kitô¹⁸, thì cũng hoàn toàn đúng đối với chúng ta là chúng ta chỉ có thể đọc Kinh Thánh khởi đi từ Đức Kitô Giêsu.

Lời Chúa và Dân Thiên Chúa

¹⁴ MK 4.

¹⁵ X. Rupertus Abbas Tuitiensis, *De operibus Spiritus Sancti*, 1,6 ; trong *Sđđ* 131, 72-74.

¹⁶ X. MK 21.

¹⁷ Hugues de Saint Victor, *De arca Noe mor.*, II. 8; trong *PL* 176, 642.

¹⁸ Thánh Giêrônimô, *Com. In Is. Pról.*; trong *PL* 24, 17.

10. Được sinh ra từ lễ Phục Sinh, Dân Thiên Chúa, là cộng đoàn được đức tin đưa vào trong giao ước tình yêu với Thiên Chúa của mình, được kêu gọi dùng con đường vâng phục Lời Chúa mà diễn tả sự trung thành với giao ước đã được ký kết. Ơn gọi của họ là nghe Lời và giữ Lời, nghe Lời và bước theo Lời, nghe Lời và thi hành ý muốn của Chúa (x. *Đnl* 6,20-25). Dân Thiên Chúa phải học được, không phải là không có nhiều khó khăn trong biện phân, rằng vâng phục Lời có giá trị hơn các hy lễ và lễ toàn thiêu (x. *1 Sm* 15,22).

Có một quan hệ vừa rõ ràng vừa mâu thuẫn giữa Dân Thiên Chúa và Lời Thiên Chúa, giữa đời sống của Dân Thiên Chúa và sự vâng phục Lời Thiên Chúa (x. *Đnl* 4,1; 5,32-33; 32,46-47), giữa sức mạnh của đức tin và sự gắn bó với Lời Chúa, giữa biện phân ra ý muốn và suy ngẫm chuyên cần Lời Thiên Chúa.

Chúng ta cảm nhận rằng không thể có Dân Thiên Chúa, không thể có Giáo Hội, nếu không có Lời Thiên Chúa, không thể có tự do nếu không có vâng phục Lời, không thể có hạnh phúc nếu không có trung thành với giao ước đã được ký kết với Thiên Chúa; điều này cũng giống như chúng ta có trực giác là không thể kiến tạo mình thành huynh đệ đoàn, *như là gia đình được kết hợp trong Chúa Kitô*¹⁹, vừa sống động vừa năng động, nếu Lời không chiếm một chỗ quan trọng trong đời sống anh chị em.

11. Cũng thế, ta không thể giấu giếm là có một quan hệ mật thiết, vừa chặt chẽ vừa sâu xa, giữa phó thác cho Lời Thiên Chúa và sự xuống dốc của Đức Tin, giữa thái độ bất quan tâm đến Lời và sự suy sút trong các tương quan huynh đệ, và chúng tôi nghi rằng sự sa sút hiện nay của kinh nghiệm Kitô giáo trong các vùng rộng lớn của xã hội chúng ta, cũng là kinh nghiệm của một số lớn những người tự coi mình còn là Kitô hữu, gắn liền với các khó khăn trong việc đón nhận, đánh giá cao, chiêm ngưỡng và yêu mến Lời Chúa.

Và chúng ta tự hỏi: Phải chăng đó chính là gốc rễ của sự mệt mỏi, sự đều đều nhàm chán và sự cam chịu, thường làm cho chúng ta ngọt ngào? Biết đâu việc bỏ đọc Lời Chúa chuyên cần lại chẳng phải là nguyên do của thái độ bi quan của chúng ta khi đứng trước ngày mai, nguyên do của sự thiếu *sáng suốt* trong các phân tích hoàn cảnh hiện nay và thiếu *táo bạo* trong các chọn lựa của chúng ta cho tương lai? Hãy nghĩ đến điều này, anh chị em ạ, và chúng ta hãy mạch lạc, nếu quả thật chúng ta muốn lên đường, và nếm cảm được *ân huệ nguồn cội*, và tìm lại được sự tươi mát của ân huệ này.

Trong Lời, Chúa tỏ mình và trao hiến chính mình cho chúng ta, Người soi chiếu chúng ta bằng Lời của Người và biến đổi chúng ta. Bằng Lời của Người, Người giải thoát chúng ta và hướng dẫn chúng ta, Người thúc giục chúng ta và tổ giác chúng ta, cảnh tỉnh chúng ta, an ủi chúng ta và cứu độ chúng ta. Chúng ta là một dân tộc tin vào một vị Thiên Chúa nói và tự mạc khải chính mình, một huynh đệ sống nhờ lắng nghe Lời.

Đối với Dân Thiên Chúa, đón tiếp Lời, chính là đón tiếp Thiên Chúa, và đón tiếp Thiên Chúa, chính là đón tiếp Sự Sống. Đối với Dân Thiên Chúa, Lời là nguồn suối ban Sự Sống. Chúng ta là một huynh đệ đoàn được đặt trên nền tảng là Lời nên phải để cho chính Lời này *tái lập*, bởi vì chỉ nơi Lời và khởi đi từ Lời, huynh đệ đoàn chúng ta mới tìm lại

¹⁹ *Xh* 2,25.

được lý do hiện hữu sâu xa nhất của mình và sức mạnh để đương đầu với các thách đố của thời hiện đại.

Lời Chúa và cầu nguyện

12. Lời Chúa phát sinh từ kinh nghiệm đức tin của một dân tộc, một kinh nghiệm phong phú các biến cố, một kinh nghiệm đạt tới đỉnh cao trong mầu nhiệm Vượt Qua của Đức Kitô. Như thế, Lời Chúa là nơi chốn của một cuộc hẹn và của một cuộc gặp gỡ với con người Đức Kitô, và, trong tư cách đó, đối với một Kitô hữu, và hơn nữa với một người đã được thánh hiến, là *sự nâng đỡ, lương thực, nguồn tinh trong và thường hằng của đời sống thiêng liêng*²⁰, *lương thực không hề hư hoại từ trời xuống cho linh hồn khao khát chiêm ngưỡng*²¹.

Nếu cầu nguyện là đi vào một quan hệ riêng tư với Thiên Chúa, lắng nghe Người, nói với Người, và hành động theo Thiên Chúa, *Chúa Cha trên trời bằng tất cả lòng triu mến đến gặp gỡ con cái mình và ngỏ lời với họ*²² trong Kinh Thánh. Nếu cầu nguyện là trả lời Thiên Chúa sau khi đã lắng nghe Người, chúng ta nghe Người Khi Lời được công bố hoặc tuyên đọc²³, và chúng ta trả lời Người khi chúng ta dâng trả cho Thiên Chúa cũng chính Lời ấy mà Người đã trao cho chúng ta. Nếu cầu nguyện chính là trải nghiệm về cuộc gặp gỡ với Chúa, Kinh Thánh toàn bộ là một lịch sử những cuộc gặp gỡ: bản đại anh hùng ca của cuộc gặp gỡ của Thiên Chúa với con người và của con người với Thiên Chúa.

Trong Kinh Thánh, chúng ta không chỉ gặp được những mẫu xinh đẹp về cầu nguyện, như các *Thánh vịnh*, bài Magnificat (x. Lc 1,46tt), lời kinh tín hữu (x. Mt 6,9-13) hoặc lời kinh của Đức Giêsu (x. Mc 14,36-39), nhưng toàn thể Kinh Thánh biến thành kinh nguyện khi mà, sau lúc đã nghe Lời, chúng ta cảm nhận các tâm tình mà bản văn gợi ra cho chúng ta và làm dấy lên từ nơi thâm sâu nhất. Chính khi đó mà Kinh Thánh biến thành lời ca ngợi, lời cảm ơn, khẩn cầu, tin tưởng, thống hối và chúc tụng.

Thánh Âtinh đã khẳng định: *Nếu bản văn là kinh nguyện, hãy cầu nguyện; nếu bản văn là tiếng rên siết, hãy rên siết; nếu là lòng biết ơn, hãy ở trong niềm vui; nếu đây là một bản văn hy vọng, hãy hy vọng; nếu nó diễn tả niềm kính sợ, hãy kính sợ*²⁴. Lời cầu nguyện của người tín hữu, lời cầu nguyện của chúng ta, sẽ là một tiếng kêu trào vọt lên từ nơi thâm sâu nhất của trái tim chúng ta, trái tim này đang bùng cháy vì Lời Chúa. Pascal đã khẳng định: *Chỉ Thiên Chúa mới nói đúng về Thiên Chúa*.

Lời Chúa là quyển sách cầu nguyện tốt nhất bởi vì Lời Chúa giúp chúng ta biến đổi thành kinh nguyện tất cả các thực tại đi xuyên qua cuộc sống chúng ta. Phải chăng tôi đang hiểu Lời Chúa như thế? Chúng ta đang dùng Lời Chúa, cách riêng tư cũng như trong huynh đệ đoàn, như là sách cầu nguyện hay chỉ như là thông tin về Thiên Chúa? Tôi đang sống Lời Chúa thế nào và huynh đệ đoàn của tôi cử hành Phụng vụ Giờ Kinh như thế nào? Tôi phải đưa vào cuộc đời tôi những thay đổi nào để cho việc đọc Lời Chúa thật sự trở thành cầu nguyện?

²⁰ X. MK 21.

²¹ Philon Alexandria, *Quis rerum* 79.

²² MK 21.

²³ X. Thánh Ambrosiô, *De officiis ministrorum*, I, 20, 88; trong PL 16, 50.

²⁴ Thánh Âtinh, *Comm. in Ps.* 29, 16; trong PL 36,224.

Lời Chúa và phụng vụ

13. Như chúng ta biết, anh chị em thân mến, phụng vụ là nơi đặc trưng Kinh Thánh biến thành Lời (x. *Nkm* 8,1tt; *Lc* 4,16-21). Trong phụng vụ, Lời tỏ mình ra là quyền lực của Thiên Chúa trong tất cả khả năng sáng tạo và cứu độ của mình (x. *1 Tx* 2,13), trong tư cách là dấu chỉ bí tích và dấu chỉ ngôn sứ. Trong tư cách là dấu chỉ bí tích, trong Lời, chính Đức Kitô đến hiện diện và nói với Dân Thiên Chúa: Đức Kitô *hiện diện trong lời của Người vì chính Người nói khi người ta đọc Kinh Thánh trong Giáo Hội*²⁵. Chính vì lý do này, trong việc công bố phụng vụ, Lời nên hữu hiệu trọn vẹn, bởi vì Lời hiện tại hóa nhiệm vụ cứu độ mà Lời mạc khải ra. Đàng khác, trong tư cách là lời ngôn sứ, Lời loan báo và mạc khải cho cộng đoàn Hội Thánh điều được thể hiện trong hành động bí tích. Đây là tính mới mẻ của việc cử hành Kitô giáo. Chúng ta không còn phải là con cái của Giao ước cũ nữa, trong đó tương lai chỉ được chiêm ngưỡng nhờ hy vọng rằng các lời hứa được hoàn tất. Chúng ta là con cái của Tin Mừng và khi chúng ta nghe Lời, chúng ta có thể thực sự nói: *ngày hôm nay ứng nghiệm*, bởi vì giữa chúng ta thật sự đang hiện diện Đấng là sự hoàn tất của mọi lời hứa (x. *Lc* 4,16-21; 24,15-35.44-49).

Quả đúng là việc cử hành phụng vụ *đặt nền trên và dựa chủ yếu trên Lời Chúa*²⁶. Trong cử hành phụng vụ, Lời được công bố và giải nghĩa, và những ai tham dự có thể đạt tới mầu nhiệm của Lời được bày tỏ trong hành động bí tích, nhưng cũng chắc chắn là hành động phụng vụ là không gian tốt nhất để hiểu Lời (x. *Lc* 24,13tt). Không có không gian nào thích hợp hơn để cho mình được Lời Chúa nắm bắt cho bằng không gian phụng vụ và, cách cốt yếu, không gian Thánh Thể, nơi mà lời khẩn cầu đồng tâm nhất trí của cộng đoàn các tín hữu chắc chắn được nghe, một lần nữa, nhờ lời Chúa hứa (x. *Mt* 18,19; *Lc* 11,13). Cũng chính ân ban Thánh Thần cho phép chúng ta nhận biết Mình và Máu Chúa trong bánh và rượu, thể theo giáo huấn chung của các Giáo Phụ và của chính thánh Phanxicô²⁷, và Lời Chúa hiện diện trong bản văn của Sách được linh hứng!

14. Lời được Đức Giêsu loan báo không giới hạn vào việc đưa ra thực hành và hoàn tất công trình cứu độ của Người dọc theo hoạt động công khai của Đấng Cứu chuộc: Lời Người tiếp tục hoạt động và cho thấy sự phong phú của mình giữa lòng Giáo Hội, nhất là khi Lời được đọc hoặc được nghe trong cử hành phụng vụ. Trong Giáo Hội và *vào lúc đó trở thành vào lúc này, ngày hôm nay*. Như thế, cộng đoàn phụng vụ còn hơn là một cuộc biểu lộ tính duy nhất của Dân Thiên Chúa: *Đây là bí tích hữu hình của Ngôi Lời*, thể theo một lối diễn tả khéo léo của thánh Âutinh, đây là bí tích của Ngôi Lời, Đấng cho người ta được nghe Người trước tiên trong các cử hành phụng vụ; và dọc theo các cuộc cử hành phụng vụ, Lời có một ý nghĩa mới, một ý nghĩa mạnh hơn.

Vậy việc công bố Lời Chúa trong các cử hành phụng vụ có một vai trò ưu tiên so với bất cứ kiểu đọc nào khác. Nếu chúng ta bỏ nghi thức phụng vụ, hẳn chúng ta cũng sẽ

²⁵ *Hiển chế Phụng Vụ thánh (PV)* 7.

²⁶ Sách Bài đọc do Đức Phaolô VI công bố, *Prenotanda*, 3.

²⁷ *Thư thánh Phanxicô gửi các Giáo sĩ*, Bản 1 (*I T Gs*) 1-3.6.11-12; 2 *T Th* 33-34; *Thư thánh Phanxicô gửi các anh Phụng vụ*, Bản 1 (*I T cPv*) 2-7; *T TD* 34-37; *DC* 4-5.10.12.

bỏ việc công bố Lời, hẳn chúng ta sẽ bỏ dây liên kết Lời với các công trình do Thiên Chúa thực hiện trong Lịch sử cứu độ và, như thế, hẳn chúng ta cũng tước bỏ khỏi Lời khả năng của Lời là làm nên đồng hình đồng dạng dân Thiên Chúa, đưa lại cho Dân căn tính phát sinh từ các biến cố của Lịch sử này.

Nếu chúng ta muốn đi sâu vào trong màu nhiệm của cử hành phụng vụ, hãy tìm trong Lời ánh sáng có thể soi chiếu chúng ta. Vì biết rằng cử hành và Lời có trung tâm là Đức Giêsu Kitô, cả hai đều tưởng niệm màu nhiệm Đức Kitô, cả hai đều làm cho màu nhiệm ấy nên thường tồn, mỗi bên theo cách của mình. Khi lưu ý đến những gì chúng ta vừa khẳng định, việc *đọc Lời Chúa trong tâm thái cầu nguyện* phải được coi như là một cách chuẩn bị hoặc nối dài những gì được ban tặng trong cử hành phụng vụ.

Phụng vụ của chúng ta phải ngày càng sống động hơn, và để đạt tới đó, chúng ta phải tuyên bố chiến tránh với sự đều đều nhàm chán. Sự đều đều nhàm chán này khiến chúng ta rón rén đi quanh Lời, chắc chắn không phải do tôn kính. Làm sao đạt được điều này là Lời có vai trò ưu tiên thuộc về Lời trong các cử hành phụng vụ của chúng ta? Làm thế nào mở các không gian để giải thích Lời, áp dụng Lời vào đời sống và để cho chúng ta được soi sáng bởi chính Lời này?

**Một ngọn đèn soi cho con bước,
Lời Ngài,
là ánh sáng chỉ đường con đi**

Lời Chúa trong đời sống thánh Phanxicô

15. Vào thời đại Phanxicô sống, *các Kitô hữu cơ sở* và, nói chung, các giáo dân, khó mà tiếp xúc được với Kinh Thánh. Có hai hàng rào chính ngăn cản người đến với bản văn thánh : các thủ bản thì đắt và ngôn ngữ, bởi vì *những người ít chữ nghĩa* thì đông hoặc, ít ra, họ không thể làm chủ được tiếng La-tinh, là ngôn ngữ chung để đến với bản văn Kinh Thánh. Chỉ một số ưu tuyển trí thức và giàu có mới có thể cho phép mình hưởng sự xa xỉ là có một quyển Kinh Thánh. Phanxicô không thuộc về thành phần ưu tuyển này, tuy thế chúng ta phải ngạc nhiên về sự hiểu biết sâu xa ngài có về Sách Thánh và về tình yêu lớn lao ngài ấp ủ đối với Lời Chúa.

Quả thật, cuộc đời của ngài hoàn toàn mang dấu ấn Lời Chúa. Khi bắt đầu chuyến đi Tin Mừng của ngài, chính Lời đã chỉ cho ngài biết ngài phải làm gì²⁸, và đến cuối đời, cũng chính Lời Chúa sẽ đồng hành với ngài trong cuộc vượt qua vinh hiển (*transitus*) của ngài²⁹. Lời đối với ngài là một thứ con đường cho mọi giờ, cho tới mức ngài để cho mình được thấm nhuần hoàn toàn bởi Lời: *Cha đã nhập tâm Kinh Thánh, đã suy niệm và nghiền ngẫm nhiều. Con ơi, cha không cần gì thêm, cha đã biết Đức Kitô nghèo khó và chịu đóng*

²⁸ X. 1 Cel 22.

²⁹ X. 1 Cel 110.

*đình*³⁰. Không có gì lạ khi thấy rằng tất cả các Bút tích của ngài, từ các *Lời Kinh* đến các *Huấn ngôn* đều chỉ chít các câu trích Kinh Thánh, cho tới độ ta thấy các bản văn đó giống như thật sự là những bức tranh khảm Kinh Thánh. Lời Chúa thì *thơm tho* và Phanxicô say sưa với hương thơm của Lời³¹.

Con người *đơn sơ* và *dốt nát* là Phanxicô, như ngài quen tự giới thiệu³², không có nhiều học thức, nghĩa là không có nền huấn luyện đặc biệt của giáo sĩ hoặc của nhà trí thức thời đó, lại có một sự hiểu biết Lời Chúa đến nỗi ngài *thấu tỏ những điều ẩn giấu trong các mâu nhiệm, và chỗ mà học vấn do thầy dạy phải đứng ngoài, thì tình yêu vũ bão của ngài lại vào được*³³. Tuy không phải là *bậc thầy về lời*, ngài lại đã giải quyết các vấn đề gây hoang mang, và, như ông Gióp (x. *Gióp* 28,11), ngài đã đưa ánh sáng đến trên một số điểm tối tăm, bằng cách cố gắng khai mở ra những gì bản văn Kinh Thánh che giấu các nhà thông thái.

16. Làm sao chuyện đó có thể có được? Câu trả lời đã được chính thánh Bônaventura cung cấp cho chúng ta: *Thật ra, không có gì là lạ lùng. Nếu thánh nhân đã được Thiên Chúa cho hiểu biết Kinh Thánh, đó là vì qua việc noi gương Đức Kitô, ngài đã thực hành chân lý hoàn hảo được trình bày trong Kinh Thánh và nhờ được xúc dầu Chúa Thánh Thần cách trọn vẹn, trong tâm hồn ngài có Đáng là Thầy dạy Kinh Thánh*³⁴. Nếu ta chỉ biết Thiên Chúa bằng cách yêu mến Người³⁵, Phanxicô đã biết Thiên Chúa và các bí mật ẩn giấu trong Lời bởi vì ngài yêu mến. Nếu Chúa Cha mạc khải các bí mật của Người cho những kẻ đơn sơ (x. *Lc* 10,21-22; *Đn* 2,22; *Hc* 4,18), Phanxicô đã biết các bí mật của Người bởi vì ngài lắng nghe Lời với một trái tim nghèo khó và sẵn sàng, như Đức Maria (x. *Lc* 2,19.51). Nếu ta biết Lời trong mức độ ta đưa Lời ra thực hành, Phanxicô đã biết Lời vì ngài *không phải là một người nghe giả điếc với Lời, nhưng vội vã sống Lời, ngay tức khắc: Đây là điều tôi muốn đem hết sức mà thực hiện*³⁶. Sự hiểu biết của ngài về Kinh Thánh không phải là một hiểu biết suy lý, nhưng là một hiểu biết của minh triết. Đối với ngài, Lời không phải là một bản văn của ngày hôm qua, nhưng của ngày hôm nay, và cho ngày hôm nay của Phanxicô, như ngài chứng minh khi nói: *Chúa đang nói trong Tin Mừng...* chứ không phải là *vào thời đó, Đức Giêsu đã nói*, như là thói quen trích các lời nói của Đức Giêsu. Phanxicô đã không *học*, nhưng ngài đã *sống* Lời, với sự *đơn giản* và *tin trong*. Chính vì thế mà ngài đã tuyên bố là đã viết *Luật Dòng* của ngài, nhưng muốn bản văn phải là một tiếng vọng của Tin Mừng mà thôi³⁷.

Nhưng Phanxicô đã lớn lên trong sự hiểu biết Lời nhờ suy ngẫm chuyên cần những gì ngài đã nghe được. Ngài trung thành với cách thực hành này đến nỗi ngài không thể từ bỏ việc lắng nghe Lời Chúa, và như vậy ngay cả khi ngài đau ốm. Điều này được chứng minh đặc biệt bằng sự kiện ngài đã xin chép quyển Tin Mừng (chép cả quyển Kinh Thánh thì đắt quá) để ngài dùng riêng. Chính nhờ thế mà Lời, đã được viết trên đá trong Giao Ước cũ (x. *Xh* 31,18), đã được khắc dần dần vào trong tim ngài³⁸, cũng nhờ ngài ghi nhớ những gì ngài được nghe. Điều này cho phép ngài suy ngẫm và thường thức thường

³⁰ 2 *Cel* 105.

³¹ X. 2 *T Th* 2-3.

³² X. *T TD* 39.

³³ 2 *Cel* 102.

³⁴ *Đại Truyện* 11, 2.

³⁵ X. Thánh Grêgôriô Cả, *Commentaire moral de Job* 2, II, X, 13. Ed Città Nuova, vol 1-2, Roma 1994, 144.

³⁶ *Ba Người Bạn* 25; x. 1 *Cel* 22.

³⁷ X. 2 *Cel* 208.

³⁸ X. 2 *Cel* 102.

xuyên Lời, ngay khi không có bản văn trước mắt, và để cho Lời Chúa đâm chồi và sinh hoa kết trái ngày qua ngày trong đời sống của Phanxicô.

Không có gì lạ khi thấy rằng, trong Lời, Phanxicô gặp được sức năng động sâu xa nhất đưa vào đời sống Phúc Âm của ngài, sức mạnh dẫn dắt ngài trong hành trình thiêng liêng của ngài. Cũng như các Giáo Phụ, khi đọc Kinh Thánh, ngài không chỉ đọc các bản văn viết bởi tay con người, nhưng là Chúa Kitô hằng sống, và Chúa Kitô đang nói với ngài. Khi gặp Lời, *Vị Thánh Nghèo* không chỉ gặp một bản văn cần giải thích, nhưng chính Chúa Kitô đang yêu cầu người ta nghe Người. Đối với ngài, nghe Lời, không phải là đọc một quyển sách, nhưng là đón tiếp Chúa Kitô hằng sống, tham gia vào bữa tiệc ban sự sống trong đó Chúa Kitô thân hành biến mình thành lương thực cho chúng ta. Thiên Chúa đã làm người, Thiên Chúa đã thành Thánh Thể, Thiên Chúa đã thành Lời. Chính vì thế Phanxicô nuôi mình bằng Lời, cũng như bằng Bánh và Rượu thánh thể, và Lời đã hiến mình cho ngài với chiều sâu của Chúa Kitô: *Ngài nói với anh Bênadô: Sớm mai chúng ta sẽ đến nhà thờ, mở sách Phúc Âm và xin Chúa Kitô dạy phải làm gì*³⁹. Chân lý này giải thích được biết bao nhiêu điều trong cuộc đời Phanxicô.

17. Đối với Phanxicô, *các Lời thánh* là những *dấu chỉ* khả giác về sự Hiện Diện thực sự – *corporaliter* –, hiện tại và ban sức sống của Đức Kitô, cũng như Bánh và Rượu thánh thể đã như thế. Đối với ngài, Lời, cũng như Thánh Thể, là một sự nối dài mầu nhiệm Nhập Thể⁴⁰. Trong Lời cũng như trong Thánh Thể, Thiên Chúa tự mạc khải chính mình và hành động: Lời, cũng như Thánh Thể, đưa chúng ta đến gần trái tim Thiên Chúa và cứu độ chúng ta. Đón tiếp Lời, chính là đón tiếp Sự Sống, từ chối Lời, chính là từ chối Sự Sống đang được ban cho chúng ta, nhất là trong Thánh Thể⁴¹. Đối với chúng ta, vì đã quen đọc chân lý này trong các văn kiện của Vatican II⁴², sự so sánh này vẫn không thôi gây ngạc nhiên: *Tất cả chúng ta phải biết chắc rằng: không ai có thể được cứu độ nếu không phải là nhờ các lời thánh thiện và Máu của Chúa Giêsu Kitô mà các giáo sĩ đọc, rao giảng và ban phát*⁴³.

Niềm tin này vào sự hiện diện thực hữu của Đức Kitô trong Lời Người là điều giải thích cho hiểu lòng tôn kính sâu xa của Phanxicô đối với Lời: *Bởi thế nhân danh Đức Kitô, tôi khuyến khích anh em hãy hết sức tôn kính các lời của Chúa được viết ra, ở bất cứ nơi nào anh em gặp thấy; và tùy phạm vi trách nhiệm, anh em hãy thu nhặt lại và đem cất đi, nếu các lời ấy không được cất giữ chu đáo hoặc nằm rải rác đây đó cách bất xứng: anh em hãy tỏ lòng tôn kính Chúa hiện diện trong các lời Người đã nói*⁴⁴. Và ngài đã xin anh em làm, như anh Lêô đã ghi nhận bằng tay anh và bằng chữ viết của anh trong quyển Kinh Nhật Tụng còn được lưu giữ tại Đan viện mẫu thánh Clara Asisi: *Sau khi đã nghe và đọc Tin Mừng, thánh Phanxicô luôn luôn hôn Tin Mừng với lòng kính tôn sâu xa nhất đối với Chúa*. Và chúng ta đừng thấy thái độ tôn kính sâu xa bản văn thánh như là một dấu chỉ chứng tỏ khuynh hướng bảo thủ hoặc cấp tiến. Đây chính là cách diễn tả ra bên ngoài một thái độ tin sâu xa khi đứng trước Lời Chúa.

³⁹ 2 Cel 15.

⁴⁰ T Gs 103.

⁴¹ X. 2 Cel 209.

⁴² X. MK 21.

⁴³ X. 2 T Th 34.

⁴⁴ T TD 35/36.

18. Đàng khác, đối với Phanxicô, biến cố Lời vẫn luôn bám rễ sâu xa trong chiều kích Giáo Hội. Phanxicô nhận Lời trong Giáo Hội và từ Giáo Hội, ngài nhận được ánh sáng để giải thích Lời⁴⁵. Đối với *Vị Thánh Nghèo*, Lời được ban cho Giáo Hội và chính ở trong Giáo Hội mà Lời đã lớn lên bằng đức tin và sự hiệp thông của các tín hữu. Sự xác tín về chiều kích Giáo Hội của Lời đã đưa ngài đến chỗ cũng *quý mến và tôn kính tất cả các nhà thần học và những người ban phát lời chỉ thánh của Chúa, như là những người thông ban cho chúng ta thần khí và sự sống*⁴⁶. Việc hiểu biết Lời như thế vẫn được tháp nhập vào trong đời sống của Giáo Hội.

Phanxicô đã sống một bầu khí lắng nghe chăm chú và Lời Chúa đã biến đổi đời sống của ngài. Không có gì lạ thường trong sự kiện là trong những lời giáo huấn cuối cùng ban cho anh em, ngài đã *gửi gắm Tin Mừng cho họ hơn là bất cứ thái độ nào khác*⁴⁷. Đây chính là quà tặng cao quý nhất mà ngài đã nhận được từ nơi Chúa và là quà tặng tốt nhất mà ngài có thể để lại cho anh em ngài.

Dưới ánh sáng của những gì chúng ta đã nói, chúng ta nên tự hỏi: đâu là cách xử sự của tôi đối với bản văn Kinh Thánh? Đâu là những thái độ nội tâm và đâu là những cách xử sự bên ngoài tôi đã có khi đứng trước Lời Chúa? Tôi hiểu tương quan giữa Lời Chúa và Giáo Hội như thế nào? Nơi tôi và nơi huynh đệ đoàn của tôi, có việc lắng nghe trung thực, trong đức tin, đối với Lời Chúa chăng? Đâu là những phương diện mà hẳn là tôi phải soi sáng và củng cố trong tương quan của tôi với Lời Người ?

Lời Chúa trong đời sống chúng ta

19. Ngày hôm nay, sau thời gian dài lưu đày ép buộc mà Lời Chúa phải chịu, và đặc biệt nhờ Công Đồng Vatican II, chúng ta đang ghi nhận rằng cơn đói khát Lời Chúa không ngừng gia tăng, như vị Ngôn sứ đã từng tiên báo (x. *Am 8,11-12*). Chúng ta có thể nói là tới điểm nào, chúng ta đang thực sự chứng kiến một mùa xuân đích thực của Lời trong Hội Thánh? Chỉ cần thấy mối quan tâm mà Kinh Thánh gợi lên nơi các giáo sĩ, các tu sĩ và giáo dân, là đủ. Tôi chắc chắn rằng đây là một nhu cầu hệ trọng mà chúng ta phải cung cấp một câu trả lời, bởi vì chính Thiên Chúa gợi lên.

Nhiều anh chị em đang năng nổ góp phần vào mùa xuân này của Lời. Ngày càng có thêm anh em của chúng ta, cùng với các bí tích Thánh Thể và Hòa giải, đang biến Lời trở thành của ăn đích thực cho đời sống họ, của ăn đàng, tác nhân kích thích đầu tiên đưa họ đến hoán cải, sức mạnh để truyền giáo, ánh sáng giúp họ tìm kiếm ý nghĩa, vị hướng đạo giúp họ biện phân đúng đắn và khôn ngoan thực tại họ đang sống và những chọn lựa cho tương lai, sự thôi thúc *hành động*, nghĩa là đưa Lời ra thực hành (x. *Lc 8,21*). Lời là một nguồn suối ban sự an ủi thường hằng và nguồn mạch của niềm hy vọng. Ngày càng có thêm anh chị em chỉ *tim thấy niềm vui thú và hoan lạc trong những cuộc đàm thoại đạo đức và những công việc thánh thiện của Chúa, và nhờ đó, trong niềm vui mừng và hân hoan, họ giúp người khác yêu mến Thiên Chúa*⁴⁸. Ngày càng có thêm anh chị em nhìn nhận và đảm bảo vị trí ưu tiên cho Lời trong đời sống của họ và trong sứ mạng đã giao

⁴⁵ X. 1 Cel 22.

⁴⁶ DC 13.

⁴⁷ 2 Cel 216.

⁴⁸ Hn 20,1-2.

phó cho họ, bằng cách thường xuyên *đọc và cầu nguyện Lời*, trong việc tạo lập và linh hoạt các nhóm Kinh Thánh gồm các giáo dân và tu sĩ, cũng như trong công việc giảng dạy đề cao Lời và làm cho các tín hữu yêu mến Lời. Tất cả những người ấy đều thuộc về Thiên Chúa bởi vì họ lắng nghe Lời Chúa (x. Ga 8,47)⁴⁹.

Ở đây, tôi muốn được cảm ơn biết bao giáo sư Kinh Thánh đang chịu vất vả để chia sẻ bánh Lời Chúa trong các giảng khóa của họ. Bằng kinh nghiệm riêng, tôi hiểu biết công việc chuẩn bị chuyên cần của họ, tức là việc làm vất vả mà chuyện đó đòi hỏi, nhưng cũng là niềm vui và lợi ích mà mỗi người rút ra được từ đó. Tôi đặc biệt nhắc đến những anh em đang làm việc không ngừng tại Phân khoa Kinh Thánh và Khảo Cổ Giêrusalem. Tôi bày tỏ với họ lòng biết ơn riêng tư của tôi, bởi vì tôi nhận được nhiều từ Trung Tâm này. Tôi gửi đến họ lòng biết ơn của toàn Dòng về công việc phục vụ Lời Chúa như thế. Tôi cũng gửi tâm tình tri ân và những lời cảm ơn đến các Học viện Kinh Thánh Phan sinh Hồng Kông và Tôkyô về khối công việc đồ sộ mà họ đã hoàn tất khi dịch các bản văn Kinh Thánh ra tiếng Tàu và tiếng Nhật, và trong thời gian này, về việc phổ biến quan trọng Lời Chúa tại Trung-hoa và Nhật-bản. Cuối cùng, tôi cũng muốn bày tỏ lòng biết ơn đến tất cả những ai đang nỗ lực trở thành một mảnh đất tốt mà ngoan ngoãn đón nhận hạt giống Lời Chúa trong tim; và đến tất cả những ai, qua việc rao giảng và mọi sinh hoạt tông đồ hoặc trí thức khác, mà việc trí thức hẳn cũng phải luôn luôn có một chiều kích tông đồ, đang *đọc, rao giảng và ban phát các lời thánh thiện*⁵⁰ cho người thân cận.

20. Ước gì lời khích lệ của tôi đến được với tất cả những ai đang sống chìm trong dòng giao lưu với Lời và phổ biến cũng chính Lời này, để cho việc dẫn thân của họ nhằm phục vụ Lời không suy yếu đi. Cho tất cả những ai chưa thấy mình ở đó, bức thư của tôi cũng muốn khích lệ và mời gọi, vừa với tinh huynh đệ vừa cấp bách, để như Đức Maria Nadarét, mẫu gương sống động cho cuộc gặp gỡ với Lời (x. Lc 1,38; 2,19.51), họ mở lòng ra với Lời và sinh ra Lời vào trong đời sống họ; và theo gương Phanxicô, là mẫu gương lắng nghe và hành động và *sine glosa*⁵¹, họ chấp nhận Lời với *trọn con tim* và mỗi ngày họ *chăm chú đọc Kinh Thánh*, như các Kitô hữu Bêroia (Cv 17,11).

*Hỡi các con cái của Chúa và là anh em của tôi, xin hãy nghe đây, xin lắng tai nghe những lời tôi nói (Cv 2,14). Hãy ghé tai tâm hồn và vâng nghe Lời của Con Thiên Chúa (x. Is 55,3)*⁵², cha và anh Phanxicô đã khuyến khích chúng ta như thế. Nếu ngày hôm nay cũng như hôm qua, phải cấp bách biết con người Giêsu hơn, Đáng được nhận biết là Đáng Kitô và được tuyên xưng là Đức Chúa, chúng ta không có con đường nào khác để đạt tới mục tiêu này ngoài việc cầm lấy quyển Kinh Thánh, mở ra cho Kinh Thánh các cửa đi vào trái tim chúng ta, và sẵn sàng nghe và đón tiếp Lời Chúa. Nếu trái tim chúng ta bùng cháy khao khát được đi ra khỏi tình trạng vô nghĩa hoặc thoát khỏi tình trạng mệt lử do các thứ tiếng ồn ào hằng ngày, chúng ta không có con đường nào khác ngoài con đường để cho mình bị Lời Chúa bám giữ lấy và dành cho Lời Chúa một không gian rộng rãi trong đời sống chúng ta. Bị Lời nắm lấy và bị Đức Kitô thu hút chỉ là một chuyện duy nhất. Nếu chúng ta muốn tái tạo và tái lập đời sống và sứ mạng của chúng ta, không có giải pháp nào khác ngoài việc mở rộng không gian cho Lời Chúa, đọc đi đọc lại Lời Chúa, học hỏi Lời Chúa, suy ngẫm Lời Chúa, đón tiếp Lời Chúa bằng một con tim trống rỗng và

⁴⁹ X. TTD 34.

⁵⁰ X. 2 TTh 33-24; 2 TGs 4-6.

⁵¹ X. 1 Cel 22.

⁵² TTD 5-6.

nghèo hèn, *nhắm đi nhắm lại Lời Chúa suốt đêm ngày* (x. Tv 1,2), để sau đó sống và cử hành Lời Chúa.

Tiếp xúc với Lời, đến gần với Lời, ôm lấy và tán tỉnh Lời, im lặng, lắng nghe Lời, làm quen với Lời, giữ Lời như một kho báu trong nhà tạm ký ức, Lời mà một ngày nào đó đã đốt cháy trái tim chúng ta (x. Lc 24,32), để chúng ta được ngạc nhiên thú vị, những điều đó sẽ cho phép chúng ta chuyển động theo điệu nhạc của Thiên Chúa, như Phanxicô, đời sống chúng ta sẽ tìm lại được sự tươi trẻ của nó, sự mệt nhọc sẽ chỉ còn là một kỷ niệm xa vời, và cuộc tiến bước của chúng ta về gặp gỡ Đức Kitô và các người nam người nữ, anh em chị em chúng ta sẽ như là một *cuộc nhanh nhẹn rảo bước, nhẹ nhàng tiến lên*⁵³, không để chúng ta bị chìm ngập bởi *nỗi cay đắng hoặc đám mây đen*⁵⁴, để *vững bước hơn trên con đường huấn lệnh Chúa*⁵⁵.

Lời Chúa là nguồn mạch của đời sống thánh hiến – người ta đã khẳng định như thế vào dịp Đại Hội Đời sống thánh hiến họp tại Rôma năm 2004. – *Tăng trưởng trong đời sống đức tin và kiến tạo cộng đoàn là kết quả của việc lắng nghe Lời Chúa. Được nuôi dưỡng bằng Lời, chúng ta được biến thành những tôi tớ phục vụ Lời Chúa trong công việc phúc âm hóa. Niềm say mê đối với Lời đưa chúng ta đến niềm say mê đối với nhân loại. Việc nghe Lời Chúa kích thích một bầu khí các tương quan liên vị.* Trong mức độ chúng ta đến gần Lời Chúa và biến Lời ấy thành sự sống, các tầm nhìn khác nhau của chúng ta về thực tại sẽ đồng quy đến tận chỗ hòa trộn trong một sự hiệp thông sâu xa.

Lý lẽ tối hậu của kiểu sống chúng ta được gọi là sự thánh hiến không là gì khác ngoài những gì chúng ta đã nghe, cách này cách khác, trong Lời. Tất cả những vị sáng lập, và chúng ta có thể nói điều đó đặc biệt về thánh Phanxicô và thánh Clara, đã là những người canh gác trông chừng trên Lời Chúa và đã làm cho đời sống của các ngài trở thành một lời đáp trả cương quyết và mang tính ngôn sứ với Lời. Đời sống thánh hiến, và cùng với đời sống này, đời sống Phan sinh ngày hôm nay, phải chiêm ngưỡng chính mình trong Lời và đối chiếu mình với Lời. Chỉ từ Lời mà các đời sống ấy mới có thể *sinh ra lại* (Ga 3,3), đạt được ý nghĩa tròn đầy, bước đi với sự sáng suốt và táo bạo, mắt quay hướng về tương lai⁵⁶, và như thế, không những là ký ức mà còn là lời ngôn sứ cho tương lai⁵⁷, sống hiện tại với say mê và ôm lấy tương lai với hy vọng⁵⁸.

Đời sống thánh hiến và cùng với đời sống này là đời sống phan sinh, được kêu gọi thực hiện qua một chuyến xuất hành tìm kiếm và canh tân, không còn có thể lùi bước được nữa. Chúng ta, cũng như biết bao người nam người nữ, những người đương thời chúng ta, là *những người hành khát đi ăn xin ý nghĩa*⁵⁹. Khi chúng ta dựa trên việc lắng nghe Lời, đời sống chúng ta, trong hiện tại cũng như tương lai, cũng như đã là thế trong quá khứ, sẽ là một đề nghị ở thế đôi ngã và một đề nghị sống ở biên giới. Lời Chúa mời chúng ta đến đó, Lời Chúa thúc bách chúng ta và triệu tập chúng ta. Khởi đi từ Lời và với Lời, đời sống chúng ta sẽ là chứng nhân của một Lời mà chúng ta không thể im lặng, của một lý lẽ mà chúng ta không thể giấu đi, của một xác tín mà chúng ta phải chia sẻ. Bị thiêu đốt bởi lửa của Lời, trái tim chúng ta sẽ cháy lên và đời sống chúng ta sẽ tìm lại được nhịp điệu của Thiên Chúa, luôn luôn trẻ trung và hiện đại, và không bao giờ qua đi. Lời có một

⁵³ Thư 2 thánh Clara gửi Á Thánh Agnès (2 T Ag) 12.

⁵⁴ 3 T Ag 11.

⁵⁵ 2 T Ag 15.

⁵⁶ X. Đức Gioan-Phaolô II, Tông huấn *Đời Sống Thánh Hiến* (25-3-1996)110.

⁵⁷ X. Đức Gioan-Phaolô II, Tông thư *Novo Millennio Ineunte* (6-1-2001) 3.

⁵⁸ X. *NMI* 1.

⁵⁹ Tổng Tu Nghị ngoại thường Dòng AEHM, *Chúa nói với chúng ta trên đường đi* (2006) 6.

sức mạnh biến đổi lạ lùng, và nếu đời sống chúng ta để cho Lời chạm tới, thì chẳng còn phải nghi ngờ gì nữa, đời sống chúng ta sẽ thay đổi: sự đều đều nhàm chán sẽ nhường chỗ cho sự mới mẻ Tin Mừng, sự mệt mỏi nhường chỗ cho sự táo bạo, các nỗi sợ hãi nhường chỗ cho tự do. Nếu chúng ta có thể phó thác chính mình cho Lời, tin tưởng vào Lời, dám đặt tất cả trên lá bài duy nhất này, bất kể có thể xảy ra chuyện gì cho chúng ta, sẽ còn lại kinh nghiệm đậm đặc là chúng ta thuộc về Thiên Chúa và được dành cho Thiên Chúa, là chúng ta không bao giờ phải cô độc. Nếu đời sống chúng ta biết lắng nghe Lời và để cho Lời hướng dẫn, Lời sẽ đưa chúng ta về những vùng mới, đến những đường mòn mới và con đường sẽ càng nhẹ nhàng hơn, vui tươi hơn. Phải mở ra những không gian cá nhân và cộng đoàn cho Lời. Tương lai của chúng ta cũng như tương lai của mọi kiểu sống đời thánh hiến hệ tại việc để cho Lời làm.

21. Ân huệ của Lễ Kỷ niệm 800 năm thành lập Hội Dòng chúng ta và của Đoàn sủng Phan sinh sẽ là một lễ mừng, một việc tạ ơn của Huynh đệ đoàn hoàn vũ và của toàn thể Gia đình phan sinh nếu, như Cha và Anh Phanxicô đã mời chúng ta, chúng ta *ghé tai tâm hồn và vâng nghe Lời của Con Thiên Chúa*⁶⁰, Đấng đang làm vang rền trong chúng ta tin mừng vui tươi về tình yêu của Thiên Chúa đối với nhân loại. *Ân huệ cội nguồn* sẽ được các anh chị em thường thức nếu chúng ta dần thân vì Lời, và nếu chúng ta trung thành với *lời lẽ, nếp sống, đạo lý và thánh Phúc Âm* của Chúa Giêsu Kitô⁶¹.

Chúng ta là những người đã hứa tuân giữ Phúc Âm⁶², chúng ta được mời gọi trở nên *nhà và nơi cư ngụ của Thần Khí Đức Chúa* (x. Ga 14,23), *hiền thê, chị và mẹ của Đức Giêsu Kitô Chúa chúng ta* (x. Mt 12,50), bằng cách đón nhận sứ điệp của Đức Giêsu và gìn giữ Lời Người trong tim chúng ta, *để sau đó sinh Người ra và cho Người ra ánh sáng* trong đời sống chúng ta⁶³, bởi vì chỉ như thế thì Thần Khí mới sẽ ngự trên chúng ta (x. Is 11,2).

Nếu chúng ta *giữ* Lời Người và *bước theo các nẻo đường của Người*, chúng ta sẽ *sống và sẽ lớn lên*, nhưng nếu chúng ta tránh xa Lời, *chúng ta sẽ chết vô phương cứu chữa* (x. Đnl 30,15-18). Chúng ta không thể để cho chữ viết giết chết chúng ta, chúng ta phải *bước theo tinh thần của Lời Chúa* và để mình được Lời tăng thêm sinh lực⁶⁴. Không có Lời, được lưu giữ trong tim và *được sinh ra* trong chiều kích hằng ngày của đời sống chúng ta, sự hấp dẫn và bài ca của cuộc sống chúng ta rốt cuộc sẽ chết, sự sống sẽ tắt đi trong cái nhìn và trong con tim chúng ta, các tâm tình sẽ hóa đá, nguồn hy vọng sẽ cạn khô. Không có Lời, chúng ta sẽ sống, ôi thật buồn, một cái chết vô phương cứu chữa !

Lời, bởi đó chúng ta *đã được tạo dựng và cứu chuộc*, tiếp tục dẫn dắt chúng ta hôm nay *đi từ cõi chết sang cõi sống* (1 Ga 3,14)⁶⁵. Phép lạ đã được thực hiện trong cuộc đời thánh Âutinh khi ngài thấy mình được chữa khỏi ách nô lệ xác thịt nhờ nghe một bản văn của thư Rôma (x. Rm 13,11tt), phép lạ ấy vẫn còn đang tái diễn hôm nay nơi biết bao người nam người nữ. Nếu bầy bí tích là những *dấu chỉ* thấy được, Lời là một bí tích nghe được, một *dấu chỉ*, xuyên qua những lời nói của con người, đang cho phép chúng ta tiếp xúc cách huyền nhiệm với chân lý ban sinh lực và ý muốn của Thiên Chúa, và nghe được tiếng nói của chính Đức Kitô. Cũng như đối với người bất toại, Lời chữa chúng ta khỏi

⁶⁰ X. TTD 6.

⁶¹ X. L ksc 22,41; 2 T Th 39.

⁶² X. L ksc, Mở đầu 12; 1,12; L 1,1; Quy Luật CI 1; L CI 1,2.

⁶³ X. 1 T Th 6-10.

⁶⁴ X. Hn 7,3-4.

⁶⁵ 2 T Gs 3.

chứng tê liệt và ban cho chúng ta có khả năng bước đi (Ga 5,1tt) hoặc là, cũng như đối với người mù bẩm sinh, Lời mở mắt chúng ta ra để chúng ta có thể thấy được (x. Ga 9,7). Đối với các thánh Giáo Phụ, các làn nước của Israel đã chữa lành chúng phong cùi cho Naaman người Xyri (x. 2 V 12,14) chính là Sách Thánh. Sách Thánh tiếp tục chữa chúng ta khỏi các bệnh tật, như chính Kinh Thánh làm chứng: *Quá vậy, không phải lá cây, chẳng phải thuốc đắp đã chữa họ lành, nhưng Lạy Đức Chúa, chính lời Ngài chữa lành tất cả!* (Kn 16,12).

22. Anh chị em thân mến, *Đấng Amen, chúng nhân trung thành, đang ở bên ngoài và kêu gọi chúng ta, mời chúng ta mở cánh cửa đang phân cách Người với chúng ta là những người ở bên trong. Nay đây Ta đứng trước cửa và gõ. Ai nghe tiếng Ta và mở cửa, thì Ta sẽ vào nhà người ấy, sẽ dùng bữa với người ấy, và người ấy sẽ dùng bữa với Ta* (Kh 3,20). Chúng ta có những sức kháng cự bí mật không cho chúng ta tin rằng chúng ta được Chúa muốn có và chính Người đang đi tìm sự hiện diện của chúng ta (x. Ga 3,8-9). Chúng ta hãy mở cửa ra mà đón lấy Lời, chúng ta hãy để cho Lời ở trong chúng ta, và, với Lời, biết bao người đang bị tổn thương bởi các kinh nghiệm về thất bại, cô đơn, tình trạng mỏng dòn và thiếu tình yêu sẽ đi vào *nhà chúng ta*. Chính họ sẽ giúp chúng ta, như các kinh sư từng trải, dịch ra, hiểu thấu, biện phân, cảm nhận và giải mã Lời đến với chúng ta lâu nay vẫn còn bị khóa, bị che phủ dưới các tiếng kêu thầm lặng của nhân loại đau khổ.

Anh chị em thân mến, hãy dành vị trí ưu tiên cho Lời trong đời sống chúng ta, sao cho chính là Người, Đức Kitô và Đức Chúa, và chỉ mình Người, là Đức Chúa tuyệt đối của đời sống chúng ta, như Người đã là như thế trong cuộc đời thánh Phanxicô và thánh Clara⁶⁶. Và khi đó, chúng ta sẽ hạnh phúc: *Phúc thay người ... vui thú với lề luật Chúa, nhằm đi nhằm lại suốt đêm ngày. Người ấy tựa cây trồng bên dòng nước, cứ đúng mùa là hoa quả trở sinh, cành lá chẳng khi nào tàn tạ* (Tv 1,1-3).

Như thế, chúng ta tôn kính và ân cần thu nhận Kinh Thánh là Lời Chúa, giống như Phanxicô đã giảng dạy, theo gương các Giáo Phụ. Một trong các vị đó, là Origiênê đã nói với các Kitô hữu thời ngài và đang nói lại với chúng ta hôm nay: *Anh chị em là những người đã quen tham dự vào các mầu nhiệm thần linh, khi anh chị em đón nhận Minh Chúa, anh chị em bảo toàn Minh Chúa hết sức chu đáo và với tất cả lòng tôn kính để không một phần nhỏ nào rơi xuống đất, để không một chút gì của quà tặng thánh thiêng bị mất đi. Anh chị em xác tín, rất đúng, rằng để rơi rớt các mảnh vụn vì vô ý vô tứ là một lỗi. Nếu anh chị em để ý như thế mà bảo toàn thân thể Người – và như thế là rất đúng –, thì xin biết cho rằng sao chẳng đối với Lời Chúa chẳng phải là một lỗi nhỏ so với việc khinh thường thân thể Người đâu*⁶⁷.

Lời Chúa có tầm quan trọng nào trong đời sống của tôi? Lời Chúa chiếm một chỗ thế nào trong ngày sống của tôi? Xin Chúa mở tai anh chị em vào mỗi buổi sáng để lắng nghe như các môn đệ, và như thế có thể nói một lời an ủi cho ai bị kiệt sức (x. Is 50,4).

Lạy Chúa, xin hãy nói,

⁶⁶ X. Kinh Ngợi khen Thiên Chúa tối cao.

⁶⁷ Origiênê, In Exod. hom. 13, 3.

tôi tớ Chúa đang nghe

Đọc Lời Chúa trong tâm thái cầu nguyện

23. Trong phần thứ ba của bức thư, anh chị em thân mến, tôi muốn giới thiệu cho anh chị em một phương pháp đưa chúng ta tới chỗ coi Kinh Thánh như một cơ quan sống động đang thúc bách chúng ta; một cách đọc đưa chúng ta tới chỗ thiết lập một tương quan riêng tư với bản văn. Như anh chị em nghĩ, đây là *cách đọc Lời Chúa trong tâm thái cầu nguyện*. Tôi biết đây không phải là phương pháp duy nhất cầu nguyện với Lời Chúa, nhưng tôi truyền đạt cho anh chị em cách chính tôi vẫn thực hành, từ lâu rồi, và cách này đã cho thấy là đã nuôi dưỡng đời sống thiêng liêng của nhiều người nam người nữ kể từ nhiều thời đại.

Đọc Lời Chúa trong tâm thái cầu nguyện, chính là nghệ thuật tìm cách hiện tại hóa đoạn văn Kinh Thánh trong đời sống. Cách đọc này giống như một dụng cụ quý báu để giúp chúng ta chiến thắng vực thẳm rất thường chia cách đức tin với đời sống, đời sống thiêng liêng với đời sống thường ngày. *Đọc Lời Chúa trong tâm thái cầu nguyện* không phải chỉ đơn thuần là một cách thực hành đạo đức, đây là một phương pháp nhắm đến việc cụ thể hóa Lời Chúa đã được lắng nghe; đây là một cách giải thích Kinh Thánh theo kiểu hiện sinh sẽ đưa người tín hữu đến chỗ tìm kiếm trước hết Đức Giêsu Kitô trong trang Kinh Thánh, xúc tiến một cuộc đối thoại đời sống với con người Đức Kitô, Đấng đang tự mạc khải ra cho chúng ta và cuối cùng, nhìn thấy đời sống thường nhật của mình đã được soi chiếu bởi một ánh sáng mới.

Đọc Lời Chúa trong tâm thái cầu nguyện là cách cốt yếu và cần thiết cho sự tăng trưởng đức tin của tất cả những ai tự nhận mình là môn đệ và nhà thừa sai của Lời của Chúa Cha, và, trước tiên, của những người đã tuyên xưng Tin Mừng là *luật và đời sống*⁶⁸. Quả thế, nếu đúng là chính trong cử hành phụng vụ, như chúng ta đã nói, mà *khi ấy* trở thành *ngày hôm nay*, thì cũng đúng là đặc biệt qua việc *Đọc Lời Chúa trong tâm thái cầu nguyện* mà chúng ta sở hữu Lời Chúa và cá nhân hóa Lời ấy, bởi vì chúng ta để cho chính Thiên Chúa dạy dỗ chúng ta (x. Ga 6,45). Trong phụng vụ, Thiên Chúa nói với dân, trong việc *Đọc Lời Chúa trong tâm thái cầu nguyện*, Thiên Chúa nói trực tiếp với tôi, và điều ở trong phụng vụ là đối thoại với dân chúng, trong việc *đọc Lời Chúa trong tâm thái cầu nguyện*, lại trở thành đối thoại duy nhất và riêng tư. Nếu phụng vụ biểu lộ Hội Thánh ra cách hữu hình, việc *đọc Lời Chúa trong tâm thái cầu nguyện* cho phép mỗi người chúng ta được cảm nghiệm Hội Thánh. Thánh Bênađô đã nói : *Tôi (là) Hội Thánh*⁶⁹.

24. Một số người trong chúng ta không chịu chấp nhận như là phương pháp cầu nguyện việc *đọc Lời Chúa trong tâm thái cầu nguyện*, bởi vì họ nghĩ rằng đây là một phương pháp tiêu biểu và độc quyền của các đan sĩ. Không có gì sai hơn, thưa anh chị em. Phương pháp *đọc Lời Chúa trong tâm thái cầu nguyện* đã được sử dụng trong Do-thái giáo (x. Nkm 8,1tt), sau đó được Đức Giêsu sử dụng tại hội đường Caphácnaum (x. Ga

⁶⁸ L 1,1.

⁶⁹ X. Thánh Bênađô, *In Canticum Serm.* 57, 3; trong PL 183, 105, x. Origiênê, *In Canticum Canticorum Hom.* 1; trong sđd 37, 95.

6,26tt) và hội đường Nadarét (Lc 4,17tt). Người cũng dùng phương pháp này trong khi cử hành phụng vụ với các môn đệ Emmau (x. Lc 24,13tt), và ngay từ đầu, đã được Giáo Hội tiên khởi nhận lấy như một di sản (x. 2 Tm 3,14-16). Kể từ đó, các thế hệ Kitô hữu đã cầu nguyện bằng phương pháp này, bằng cách nuôi dưỡng đời sống đức tin của họ nhờ một nền linh đạo Kinh Thánh sâu sắc. Một trong các Kitô hữu ấy đã dành một vai trò tiên quyết trong đời sống mình cho Lời Chúa và cầu nguyện với phương pháp *đọc Lời Chúa trong tâm thái cầu nguyện*, chúng ta đã thấy, là cha và anh Phanxicô.

Các Giáo Phụ không bao giờ ngừng mời các Kitô hữu đón nhận phương pháp cầu nguyện này. Trong số đó chỉ cần nhắc đến thánh Gioan Kim Khẩu, ngài đã khuyến khích dân chúng được giao phó cho ngài dùng phương pháp cầu nguyện này. Tôi thấy các lời ngài nói có vẻ rất phù hợp với bối cảnh tôi đã quy chiếu về trước đây: *Một số người nói rằng anh chị em không phải là các đan sĩ... Nhưng nói như thế là nói nước đôi bởi vì anh chị em nghĩ rằng Kinh Thánh chỉ dành cho các đan sĩ, thế mà ngược lại, Kinh Thánh còn cần thiết cho anh chị em hơn nữa, anh chị em tín hữu thân mến, khi mà anh chị em còn đang ở trong thế gian. Có điều gì trầm trọng hơn và đáng tội hơn là việc không đọc Kinh Thánh mà tưởng rằng việc đọc Kinh Thánh là chuyện vô ích, chẳng giúp gì?*⁷⁰. Và vẫn thánh Gioan Kim Khẩu đã truyền cho các tín hữu của ngài: *Anh chị em hãy về nhà và chuẩn bị hai bàn ăn: một bàn với chén đĩa thực phẩm, bàn kia với các chén đĩa Kinh Thánh*⁷¹. Và còn nữa, ngài nói vào một dịp khác: *Khi anh chị em về đến nhà, hãy cầm lấy Kinh Thánh và... đọc đi đọc lại và lập đi lập lại những điều anh chị em đã nghe*⁷².

Nếu điều này có giá trị, anh chị em thân mến, cho tất cả các tín hữu đang muốn hoán cải để trở thành những Kitô hữu trưởng thành, bằng cách đi từ điều tốt sang điều tốt hơn, phải nói gì về những người đã khấn hứa sống theo thánh Phúc Âm?

Quả đúng là phương pháp này đã gặp khủng hoảng vào thời Trung Cổ do một cách đọc nhầm nhiều đến *quaestio* (đặt câu hỏi) và *disputatio* (tranh luận) hơn *suy niệm* và *cầu nguyện*, nhưng vào ngày hôm nay, nhờ Vatican II, sau một cuộc lưu đày cưỡng ép của Lời Chúa và của phương pháp *đọc Lời Chúa trong tâm thái cầu nguyện*, trong cộng đoàn Kitô hữu và trong đời sống của nhiều Kitô hữu, Lời đã được giải thoát và chúng ta đang chứng kiến một cuộc hiển linh mới của Lời Chúa trong cộng đoàn Kitô hữu. Đàng khác, cũng chính Công Đồng này đã đề nghị cho tất cả các tín hữu phương pháp *đọc Lời Chúa trong tâm thái cầu nguyện*: *Thánh Công Đồng nhiệt liệt và đặc biệt khuyến khích mọi Kitô hữu, nhất là các tu sĩ, học được sự hiểu biết tuyệt vời về Chúa Giêsu Kitô (Pl 3,8) nhờ năng đọc Sách Thánh*⁷³. Các *Lineamenta* được đề nghị cho chúng ta để hướng tới Thượng Hội Đồng Giám mục sắp tới khẳng định: *Trước hết phải khuyến khích việc sử dụng Kinh Thánh đã có nguồn gốc từ xa xưa trong Kitô giáo và đã cùng đi với Hội Thánh suốt dòng lịch sử của mình. Cách thực hành này thường được gọi theo truyền thống là Lectio Divina, với nhiều thời điểm khác nhau (lectio, meditatio, oratio, contemplatio)*⁷⁴.

Trong khi tôi khuyến khích mọi anh chị em lấy lại cách *đọc Lời Chúa trong tâm thái cầu nguyện* như là phương pháp đầu tiên để khai tâm vào đời sống thiêng liêng và giúp tục sống đời sống thiêng liêng, tôi cũng mời anh chị em tự hỏi: các lời ấy của Công Đồng và của các *Lineamenta* có âm vang nào trong đời sống các huynh đệ đoàn chúng ta? Có

⁷⁰ Thánh Gioan Kim Khẩu, *In Mattheum* 2,5; trong PG 57, 30.

⁷¹ Thánh Gioan Kim Khẩu, *In Mattheum* 5,1; trong PG 57, 55.

⁷² Thánh Gioan Kim Khẩu, *In Genesim* 6,2; trong PG 54, 607.

⁷³ MK 25.

⁷⁴ THĐGM XII, *Lineamenta* 25.

chăng nhiều giáo dân, để không nói đến các tu sĩ, đã quan tâm đến lời mời gọi tha thiết ấy của Giáo Hội? Còn chúng ta thì sao?

Phương pháp đọc Lời Chúa trong tâm thái cầu nguyện

25. Như chúng ta đã thấy trong bản văn trích từ các *Lineamenta*, *đọc Lời Chúa trong tâm thái cầu nguyện*, theo truyền thống, gồm có bốn thì: đọc, suy niệm, cầu nguyện và chiêm ngưỡng. Bốn thì này có mục tiêu là đưa dẫn người Kitô hữu đến chỗ tiệm tiến đào sâu bản văn Kinh Thánh, sao cho việc đọc đưa tới gặp gỡ Chúa và, như thế, thực hiện được một sự biến đổi đời sống thật sự. Việc *đọc Lời Chúa trong tâm thái cầu nguyện* thắp đời sống của người tín hữu vào trong tình trạng căng thẳng do đòi hỏi hoán cải phong phú theo Tin Mừng, bởi vì tiến trình thực hiện của nó là một lộ trình đưa từ việc đọc và lắng nghe Lời Chúa đến sự hiểu biết và, từ sự hiểu biết, đưa tới tình yêu và một đời sống mới, phù hợp với ý muốn của Chúa hơn. Như thế việc đọc bản văn Kinh Thánh biến thành *martyria*, thành chứng tá về sự Hiện diện, có đỉnh cao là sự viên mãn trong việc hiến tặng mạng sống mình vì tình yêu.

Những gì chúng ta sẽ nói về phương pháp đọc trong thể cầu nguyện không muốn là một lược đồ cứng nhắc. Việc *đọc Lời Chúa trong tâm thái cầu nguyện* là một nẻo đường dẫn tới Thiên Chúa và, cũng như mọi nẻo đường, việc đọc này phải được thích ứng với các bước chân, sức lực và nhịp điệu của người tiến bước. Kết quả chúng ta nhắm tới không phải là thực hiện một lược đồ, nhưng là sử dụng nó cách tự do để đạt tới chỗ gặp gỡ Thiên Chúa, xuyên qua Lời được đọc, được nghe, được đón nhận, được cầu nguyện, được chiêm ngưỡng và được sống trong những phương diện thường nhật của đời sống chúng ta.

Vì những lý do thực tiễn, tôi xin báo trước là những gì nói sau đây là những thì của việc *đọc Lời Chúa trong tâm thái cầu nguyện*: Đọc/lắng nghe, suy niệm/hấp thụ, cầu nguyện/chiêm ngưỡng, thực hành/loan báo.

Hãy đọc/hãy lắng nghe: bản văn nói gì?

26. Đọc không phải chỉ là bước đầu tiên của việc *đọc Lời Chúa trong tâm thái cầu nguyện*, nhưng chính là cửa mở chúng ta ra với kiến thức, và với việc hiểu Lời, cũng như với việc cầu nguyện nhờ Lời đó giúp đỡ. Việc đọc không có mục tiêu nào tự nó, nhưng nó phải quy hướng về việc nội tâm hóa Lời và cuộc đối thoại trong suy niệm. Nhưng để chu toàn sứ mạng này, phải biết đọc. Một việc đọc thông minh và hữu ích, giữa những điều khác, gồm có:

a. *Đọc theo chương trình.* Đọc Lời đòi hỏi dành cho Lời một thời gian rõ ràng, giúp cho có sự yên tĩnh, thảnh lơi, ở một mình. Việc đọc, cũng như việc cầu nguyện ta ước muốn, không thể làm được trong những lúc nhàn rỗi, trong những thời gian phải lấp đầy. Để cho việc đọc được hữu hiệu, phải dành cho mình một thời gian mà ta coi là *quan trọng*,

và trung thành tuân giữ. Trong ngày sống của bạn, đâu là không gian dành cho việc đọc Lời Chúa trong tâm thái cầu nguyện? Tại sao?

- b. *Đọc chăm chú và trong thinh lặng.* Ngày nay, kỷ luật tinh thức và chú ý đã trở thành một nghệ thuật khó khăn, ngay giữa chúng ta, vì chúng ta cũng đang bị tấn công bởi hàng ngàn tiếng gọi đi ra bên ngoài, bị chia trí bởi biết bao tiếng động đến từ bên ngoài hoặc đang vang rền bên trong. Thay vì là những người giữ cửa canh thức (x. Mc 13,34) để đón tiếp Lời, chúng ta thuộc về một thế hệ những người đang buồn ngủ, những người điếc, những người mù và những người câm, bị giam hãm trong những mạng lưới dễ dàng của tính tầm thường, bị tê cứng ở bên trong nội tâm mình, đập không ngừng trên cần đạp số để chạy trốn thực tại. Các từ ngữ chất chồng trên các giá của con tim chúng ta, các ý tưởng, các diễn từ, các lý luận, các ý kiến và các lời bình luận chiếm mọi không gian, và nuốt trửng cái không gian của sa mạc và thinh lặng là nơi mà Thiên Chúa đang muốn lôi kéo chúng ta về. Lời Người vẫn đang ở tại ngưỡng cửa nhà chúng ta, bởi vì cửa vẫn đóng kín và không có câu trả lời nào đáp lại tiếng Người gọi.

Nếu chúng ta mất thói quen chú ý, chúng ta sẽ đọc bản văn, nhưng Lời sẽ không làm chúng ta ngạc nhiên: chúng ta rất có thể sẽ lớn lên về hiểu biết, nhưng không về sự khôn ngoan của con tim; người ta sẽ tham khảo chúng ta trong tư cách là các chuyên viên nhưng trong chúng ta sẽ không có sự rung động khiến người ta đoán ra được đây là một con tim được soi sáng và được cư ngụ bởi Lời. Đàng khác, một việc đọc không có sự thinh lặng bên ngoài sẽ không dẫn chúng ta đến chỗ hiểu bản văn và cầu nguyện (x. Mt 6,6). Sự hiểu biết Thiên Chúa, mục tiêu tối hậu của việc đọc, đòi hỏi thời gian, và như Guillaume de Saint-Thierry đã nói, cần *sự thinh lặng và sự kín đáo*⁷⁵. Việc *cầu nguyện Lời Chúa* đòi hỏi một sự *chữa trị bằng thinh lặng*. Trong một xã hội như xã hội chúng ta, chúng ta được kêu gọi thu hồi lại các không gian thinh lặng, làm sa mạc, để đảm bảo cho có sự quân bình nội tâm và tâm lý của chúng ta, để chiêm ngưỡng thế giới và những người khác với cặp mắt của con tim, là những cặp mắt duy nhất có thể xuyên thấu các chiều sâu, và, nhất là, để lắng nghe tiếng Thiên Chúa đang nói và có một điều mới để nói cho tất cả mọi người và cho từng người. Chúng ta có sẵn sàng cho điều này chăng?

- c. *Đọc chuyên cần.* Muốn đọc cho có ích thì cũng cần có *sự chuyên cần*. Một việc đọc tùy cơ hội thì không xây dựng, nhưng làm cho chúng ta nên bất ổn định. Trong việc đọc Lời, sự chuyên cần là điều cần thiết, bởi chỉ duy sự chuyên cần mới tạo ra sự thân mật và sự thân mật thì sinh ra và làm gia tăng đức tin, như nhà hiểu biết vĩ đại về Lời Chúa, thánh Giêrônimô đã nói⁷⁶. Chỉ có việc đọc chuyên cần mới sẽ dẫn đưa chúng ta đến chỗ hấp thụ Lời cho tới mức thuộc về chính chúng ta. Chỉ một việc đọc chuyên cần mới dẫn đưa chúng ta đến việc cầu nguyện, mới củng cố đức tin chúng ta và biến đổi đời sống chúng ta theo hình ảnh và giống với Lời. Thánh Giêrônimô⁷⁷ đã khuyên: *Hãy chuyên cần đọc ngày đêm*, còn thánh Isidôrô Sevilla thì khẳng định: *Ai ao ước luôn luôn được kết hợp với Thiên Chúa thì phải đọc Kinh Thánh thường xuyên*⁷⁸. Chỉ người nào đọc chuyên cần thì mới đi vào trong sự thâm sâu của Lời và khám phá được các bí mật của Lời. Phanxicô, sau khi đã hỏi anh em ngài là, *vì lòng mến Chúa, họ hãy vui lòng đón nhận những lời thom tho của Đức Giêsu Kitô Chúa chúng ta*, đã lưu ý: Ai

⁷⁵ X. Guillaume de Saint-Thierry, *Super Cantica Canticoorum*, 1, 28, trong *Sđd* 82, 109.

⁷⁶ X. Thánh Giêrônimô, *Epistola ad Eustochium*, 22, 17, trong *PL* 22, 404.

⁷⁷ Thánh Giêrônimô, *Epistola ad Nepotianum*, 52, 7, trong *PL* 22, 527.

⁷⁸ Thánh Isidôrô Sevilla, *Sententiae* 3, 8,2-3, trong *PL* 83, 679B.

*không biết đọc, hãy năng nhờ người khác đọc cho nghe*⁷⁹. Chúng ta tiếp xúc thường xuyên với việc đọc Lời Chúa trong tâm thái cầu nguyện như thế nào? Chúng ta có thỏa mãn không?

- d. *Đọc với lòng tin*. Đây không phải là đọc theo kiểu trí thức, nhưng là minh triết, *thiênց liêng*, điều này có nghĩa là: một việc đọc khởi đi từ sự chắc chắn là chính Thánh Thần linh hứng Lời và giải nghĩa Lời. Vấn đề không phải là đọc và bám vào một lời nói con người, nhưng là bám vào một Lời mà chúng ta tuyên xưng là Lời Chúa. Chúng ta đọc không phải là để lấp đầy sự tò mò trí thức của chúng ta, nhưng là để gặp Lời, để thường thức Lời là Đức Kitô. Việc này giả thiết có đức tin, vì chỉ có đức tin mới đưa chúng ta đến chỗ khám phá ra, giữa các từ ngữ, Lời ban sự sống. Không có đức tin, việc đọc chỉ là một việc đọc đã chết, việc đọc cằn cỗi, cho dù có thông thái đến đâu. Đọc Lời mà không có đức tin hẳn sẽ là, nói theo kiểu của Kierkegaard, như chiêm ngưỡng tấm gương mà không thấy chính mình trong đó. Không có đức tin, chỉ duy việc đọc sẽ không vén mở cho chúng ta thấy chiều sâu nhất của con người chúng ta, sẽ không hỏi đời sống chúng ta, tức là, sẽ không thể biến đổi chúng ta. Đọc lời mà không tin thì không những không đưa lại hoa trái ta có thể hy vọng từ đó, mà hơn nữa, sẽ còn gây ra cái chết: *Chỉ viết thì giết chết, còn Thần Khí mới ban sự sống*⁸⁰.

Chỉ việc đọc với cặp mắt đức tin mới giúp chúng ta sẵn sàng lắng nghe và đón nhận sứ điệp của Lời, cho dù sứ điệp này có khó khăn và triết để đến đâu, với một con tim cởi mở và sẵn sàng. Trong bối cảnh này, điều hết sức quan trọng là nhớ rằng *đọc Lời Chúa trong tâm thái cầu nguyện* hoặc *lectio divina*, là một việc đọc được thực hiện với hai nhân vật: Thần Khí, Đấng đã linh hứng và làm cho Lời thành đúng là Lời, nay sống trong người đang đọc Lời, trong chúng ta nữa. Không có Thần Khí, chúng ta sẽ không gặp được Lời Ngôi Lời của Thiên Chúa. Đọc trong đức tin đưa chúng ta đến việc *đọc khẩn nguyện*, cách đọc này sẽ tạo nên nơi chúng ta sự hiểu biết, sự giác ngộ, sự ngoan ngoãn và sự trống rỗng cần thiết để chấp nhận cho Lời đến cư ngụ nơi chúng ta và, như Đức Maria, sinh ra Lời trong đời sống chúng ta. Đức tin của chúng ta thế nào khi chúng ta đọc Kinh Thánh? Chúng ta đặt mình thế nào trước Lời, như lời con người hay như Lời Thiên Chúa? Tôi đón nhận hay tôi thuần hóa các đòi hỏi triết để của Tin Mừng?

- e. *Đọc liên tục*. Tìm các bản văn theo sở thích riêng, đó là giảm thiểu Kinh Thánh thành một quyển sách trong đó ta tìm những gì ta muốn có. Vì lý do này, rất nên *đọc Lời Chúa trong tâm thái cầu nguyện* bằng cách dựa theo Sách Bài đọc hoặc đọc liên tục Kinh Thánh hoặc một trong các sách của Kinh Thánh. Chỉ như thế ta mới tránh khỏi rơi vào trong khuynh hướng hoàn toàn duy chủ quan. Việc hiểu bản văn mà *đọc Lời Chúa trong tâm thái cầu nguyện* đòi hỏi tùy thuộc sự quen thuộc với tất cả bản văn Kinh Thánh, sao cho một bản văn được hiểu và bình luận bởi một bản văn khác. Phải đọc Kinh Thánh với Kinh Thánh. Để được như thế, chúng ta có thể, và trong mức độ có thể, chúng ta phải sử dụng các dụng cụ ở tầm tay chúng ta, chúng sẽ giúp chúng ta hiểu bản văn rõ ràng hơn, như một quyển chú giải tốt, đó là chắc chắn không hề quên rằng Lời Thiên Chúa được ban cho chúng ta nhằm việc xức dầu thiêng liêng và nhằm đức mến, chứ không chỉ nhằm sự thông thái hoặc trau dồi văn hóa. Phải chăng tôi để cho Lời soi sáng và phán xét hay là tôi thuộc về số những người đang tìm cách biện minh bằng lời tất cả những gì họ làm hoặc nói?

⁷⁹ 1 T Th 19-20.

⁸⁰ X. Hn 7.

f. *Đọc trong Hội Thánh.* Hội Thánh là thân thể trong đó Lời có thể thật sự vang lên đúng bản chất của Lời: Lời ban Sự Sống. Hội Thánh, không phải là chủ của Lời, nhưng bảo toàn Lời và giải thích Lời theo cách xác thực, nhờ có hoạt động của Thần Khí trợ giúp. Chỉ có sự hiệp thông với Hội Thánh, được sống trong sự ngoan ngoãn đối với Thần Khí, là nhà chú giải chân chính duy nhất của Lời, mới giải thoát chúng ta khỏi xu hướng chủ quan của việc giải thích, khỏi tính quyết đoán, và khỏi sự tiêu thụ Lời cách riêng tư. Như chúng tôi đã nhắc lại, Phanxicô lưu ý chúng ta chống lại tất cả những thứ đó và dạy chúng ta đọc Lời trong sự hiệp thông với Hội Thánh.

Việc *đọc Lời Chúa trong tâm thái cầu nguyện* chỉ có thể có được trong khung cảnh Giáo Hội, tức là cộng đoàn, ngay cả khi đọc riêng tư. Lời sinh ra trong cộng đoàn đức tin, được hiểu trong lòng cộng đoàn, chính vì thế, đời sống huynh đệ trong cộng đoàn hỗ trợ *việc tái khám phá chiều kích Giáo Hội của Lời: đón tiếp Lời, suy niệm Lời, sống Lời với nhau, truyền thông các kinh nghiệm phát sinh từ việc này và như thế đi sâu vào trong một nền linh đạo chân chính về hiệp thông*⁸¹.

Đọc Lời với tất cả các điều kiện chúng ta đã nói đến, phải có kèm theo ý muốn lắng nghe Lời. *Nghe đây, hỡi Israel (Đnl 4,1; 5,1; 6,4-9)* là lời mời gọi thường xuyên vang lên bên tai Dân Thiên Chúa. *Nghe đây*, đây chính là điệp khúc thường hằng trên môi miệng của các ngôn sứ, và là mệnh lệnh cho tất cả những ai sẵn sàng đi vào việc *đọc Lời Chúa trong tâm thái cầu nguyện*.

Việc *nghe* tương ứng với Lời, duy việc nghe mới cho phép chấp nhận Lời, đón tiếp Lời, và mở trái tim mỗi người ra, để vang theo ngay, không chút chậm trễ (x. *Mc 1,18.20*)⁸². Việc *nghe* đòi hỏi sự tỉnh lặng, vì sự tỉnh lặng cho phép thế giới của người khác, trong *trường hợp* này, là thế giới của Lời, đi sâu vào trong con tim của mỗi người; việc *nghe* đòi hỏi chú ý, điều này cho phép sinh hạ Lời trong tim mình, che chở Lời; đòi hỏi sự sẵn sàng, nghĩa là Lời đi vào trong mỗi người và chọn nơi đó làm nơi cư ngụ. Như thế, ta hiểu là nếu không có việc nghe, việc đọc sẽ hời hợt, Lời bị mất đi, sự truyền thông bị cắt đứt và cuộc gặp gỡ không xảy ra.

Suy niệm/hấp thụ:

Lời đang nói gì với bạn hôm nay?

27. Không phải chỉ đọc Lời là đủ, còn phải bảo tồn Lời, cho Lời trú ngụ trong tim mình (x. *Ed 3,10*), để Lời có thể sinh ra những hoa trái ta chờ đợi. Cuộc gặp gỡ chất thể với Lời không đủ, còn phải hấp thụ Lời, đón tiếp Lời trong đức tin, nhận Lời làm của mình. Đây chính điều mà thì thứ hai của việc *đọc Lời Chúa trong tâm thái cầu nguyện* nhắm tới: *suy niệm/hấp thụ*.

Đối với Kinh Thánh, *suy niệm* có nghĩa là *thì thào, nói thắm*. Chính vì thế, việc suy niệm chúng ta đang nói đến cũng được hiểu như là việc *nghe ngẫm* Lời. Chính là xuyên qua việc *thì thào* hoặc *nghe ngẫm* bản văn Kinh Thánh mà ta đạt tới chỗ hiểu biết bản văn, nghĩa là đạt tới chỗ hiểu biết ý muốn của Thiên Chúa để sau đó đưa ra thì hành, sống ý muốn đó, vâng phục ý muốn đó. Như thế, suy niệm đưa đến sự hấp thụ và từ sự hấp thụ

⁸¹ Thánh Bộ các Tu hội Đời sống thánh hiến và các Hội tông đồ, Huấn thị *Xuất phát lại từ Đức Kitô* (14-6-2002) 24.

⁸² X. *1 Cel 22*.

này ta chuyển qua việc nắm bắt cái *ngày hôm nay* của Lời, nó cho phép ta đối chiếu đời sống, cá nhân hoặc cộng đoàn, với Lời đã nghe.

Suy niệm không phải là một việc cặm cùi nhưng là một cuộc gặp gỡ riêng tư với nhân vật *anh (Ngài)* đã tự bày tỏ ra cho chúng ta như là *người ấy* trong khi đọc. Vậy suy niệm không phải là một kỹ năng với mục tiêu là chính chủ thể, nhưng là một con đường tìm cách mở chủ thể ra với khách thể và với sự hiệp thông với Ngôi Lời, để đi tới chỗ có cùng những tâm tình như Đức Kitô Giêsu (x. *Pl 2,5*). Không còn phải nghi ngờ gì nữa, điều này không đạt được nếu không có việc làm, nếu không có việc *nghiền ngấm*, chuyện này sẽ gồm có cả việc học tập Lời, tùy theo các khả năng của riêng mình.

Suy niệm là một hoạt động thiêng liêng đưa từ việc đọc và nghe bản văn Kinh Thánh đến một trả lời bằng cầu nguyện và chiêm ngưỡng, và một trả lời bằng đời sống: suy niệm có mục tiêu là sống và làm cho Lời được nhập thể. Không phải do tình cờ mà truyền thống Kinh Thánh đã nói đến nhai và ăn lời: *Hỡi con người, hãy ăn cho no bụng và nuốt cho đầy dạ cuộn sách Ta ban cho ngươi đây. Tôi đã ăn cuộn sách, và nó ngọt như mật trong miệng tôi (Ed 3,3)*. Phần Giêrêmia, ngài nói tới *ăn ngấu nghiến* Lời. Biết bao niềm vui tràn ngập lòng ngài khi ngài ăn Lời (x. *Gr 15,16*), và cũng bằng ấy sự ngọt ngào (*Tv 119,103.105*). Suy niệm/hấp thụ cho phép chúng ta để cho Lời cư ngụ trong chúng ta, đón tiếp Lời trong cõi thâm sâu của lòng mình. Chỉ người nào ăn Lời mới có thể truyền thông Lời cho người khác: *Hãy ăn cuộn sách này rồi đi nói với nhà Israel (Ed 3,1)*.

Trong thì thứ hai này của việc *đọc Lời Chúa trong tâm thái cầu nguyện*, phải có một sự đồng thời cần thiết giữa sự hiểu biết Lời Chúa trong tâm trí và việc tiếp đón quảng đại của con tim. Nói cụ thể, trong suy niệm, bởi vì vấn đề là hấp thụ bản văn, toàn thể con người phải chịu liên lụy vào, điều này được tổng hợp bằng nhị thức truyền thống *tinh thần* và *trái tim*. Thì này hết sức quan trọng, bởi vì đây là để cho Lời biến đổi mình, bởi vì Lời là lời sống động của chính Đức Kitô, chính lời của Đức Giêsu, lời hữu hình và nhập thể nơi người nhận Lời với tình yêu.

28. Trong Luật thứ nhất⁸³, dựa trên Dụ ngôn Người gieo giống (x. *Mt 13,3-23*), Phanxicô trình bày bốn kiểu gặp gỡ với Lời. Trong trường hợp thứ nhất, Lời không được hiểu và ma quỷ đến ngay mà mang đi những gì đã được đặt vào trong trái tim. Trong trường hợp thứ hai, lời bị bỏ rơi vì những bách hại hoặc những cám dỗ. Trong trường hợp thứ ba, lời bị bóp nghẹt vì các lo lắng thế gian. Trong trường hợp thứ tư – trường hợp của người nghe với một *trái tim cõi mở*, nghĩa là với những tâm trạng tốt –, Lời được hiểu, được hấp thụ và sinh hoa kết trái.

Khi không được nghe với *trái tim sẵn sàng*, Lời bị mất đi, chết nghẹt, không thể sản sinh hoa quả. Ai không đón tiếp lời với một số tâm trạng nào đó là một mảnh đất ở bên lề đường, giữa sỏi đá và gai góc, tại đó Lời không thể tăng trưởng và càng không thể sinh hoa kết quả. Phanxicô lưu ý chúng ta chống lại khả năng này, nên ngài bảo chúng ta: *Chúng ta hãy giữ mình cẩn thận cho khỏi rơi vào mưu gian và thủ đoạn tinh vi của ma quỷ. Nó muốn con người đừng hướng lòng trí về Thiên Chúa⁸⁴*. Tà thần muốn rằng Lời không tìm được đất tốt, nghĩa là Lời không đi sâu vào được trong trái tim. Thế mà chính Lời đặt trái tim trong thế quan hệ chặt chẽ với Chúa, đây là điều mà thần dữ tuyệt đối không mong muốn. Để tránh quan hệ này, tà thần khôn khéo tìm cách đạt tới nguyên do căn bản khiến *trái tim hướng về Chúa*: Lời đã bám rễ trong trái tim con người.

⁸³ *L ksc 22,11-18.*

⁸⁴ *L ksc 22,19.*

Trái tim con người được Phanxicô giới thiệu, đúng theo Kinh Thánh, như một nơi cư ngụ, một ngôi nhà, từ đó ma quỷ bị đuổi ra bằng quyền lực của Lời. Phải canh thức, phải đề phòng, để nó đừng trở lại đó mạnh mẽ hơn, viện cớ là để có một phần thưởng. Đánh mất Lời khỏi trái tim sẽ có nghĩa là mất Chúa, còn bảo tồn Lời và để Lời cư ngụ trong tim mình làm cho ta có thể *phụng sự, yêu mến, tôn vinh và thờ phượng Chúa là Thiên Chúa với lòng thanh trí sạch*⁸⁵. Chính sự cư trú thường trực của Lời biến đổi con tim đá thành con tim thịt, cắt tĩa nó thành con tim trong sạch: *Anh em được thanh sạch rồi nhờ lời Thầy đã nói với anh em (Ga 15,3)*.

Chính là trong việc suy niệm/hấp thụ mà ta thấy được hoa quả của việc *đọc Lời Chúa trong tâm thái cầu nguyện*. Vậy, phải chuẩn bị việc đọc này cho kỹ càng, cả về tình trạng của trái tim cũng như về các phương diện bên ngoài: thời gian, nơi chốn, thính lặng... Cũng chính tại đây mà vang lên Lời của Đức Chúa: *Bởi thế, này Ta sẽ quyến rũ nó, đưa nó vào sa mạc, để cùng nó thổ lộ tâm tình (Hs 2,16)*. Chúng ta phải chuẩn bị trái tim đón nhận Lời như một cánh đồng được dành riêng và bảo vệ, bằng cách nhắc lại cho mình rằng Lời chỉ vang lên trong một trái tim sẵn sàng và trong thính lặng. Chính là vào lúc đó mà sa mạc biến thành nơi có Lời cư ngụ, nhằm ghi nhớ mối tình đầu (x. *Gr 2,2*), thành nơi của lòng chung thủy (x. *Đnl 32,10-12*). Tôi có thể vận dụng những phương tiện nào hầu bảo tồn Lời trong trái tim tôi?

Hãy cầu nguyện/hãy chiêm ngưỡng:

Chúa nói với bạn điều gì bằng Lời?

29. Một khi Lời đã được hấp thụ nhờ việc suy niệm, bây giờ đã đến lúc cầu nguyện với Lời. Một khi chúng ta đã biết Chúa nói với chúng ta điều gì, thì đã đến giờ chúng ta phải tự hỏi là tôi sẽ nói gì với Chúa? Cầu nguyện, chính là trả lời Thiên Chúa sau khi đã nghe Người, chính là thưa xin vâng với dự phóng của Thiên Chúa, một dự phóng có liên hệ đến chúng ta, và theo một nghĩa nào đó, chính là dâng trả lại cho Người chính Lời đã nghe.

Trong chặng thứ ba của việc *đọc Lời Chúa trong tâm thái cầu nguyện*, thời điểm nói với Chúa đã đến, thời điểm bày tỏ với Người những gì chúng ta, được hướng dẫn bởi Lời, đang cảm thấy nơi trái tim. Cha thánh Phanxicô đã nêu gương về điểm này trong các *Lời Kinh* của ngài. Lời đã đến tận nơi chúng ta, đã cư trú trong trái tim chúng ta và bây giờ quay trở về với Thiên Chúa dưới dạng lời cầu nguyện. Chúng ta ghi nhận điều này trong các lời kinh vĩ đại của Tân Ước: Kinh Magnificat (x. *Lc 1,46tt*), Benedictus (x. *Lc 1,67tt*), và Nunc dimittis (x. *Lc 2,29-32*).

Lời cầu nguyện trong bối cảnh việc *đọc Lời Chúa trong tâm thái cầu nguyện* là một tiếng kêu trào vọt lên từ nơi sâu thẳm nhất của con tim đang tiêu hao đi vì Lời Chúa. Biến Lời thành kinh nguyện, chính là nhìn chúng ta trong gương, hiện diện trong Lời, để rồi để cho chúng ta được Lời biến đổi, cả bên trong lẫn bên ngoài, và chính chúng ta cũng trở thành gương soi cho người khác⁸⁶. Chính *khi bạn lắng nghe, mà Thiên Chúa nói với bạn*;

⁸⁵ *L ksc 22,26*.

⁸⁶ *X. 3 TAg 12-13*.

khi bạn cầu nguyện, mà bạn nói với Thiên Chúa, như thế là kết thúc chu kỳ đối với thánh Ambrôsiô. Vòng tròn khép lại, nó đã hoàn tất.

Vậy cầu nguyện không phải là một phương tiện đối với việc *đọc Lời Chúa trong tâm thái cầu nguyện*, nhưng là kết quả của việc đọc này, cũng như kết quả của cầu nguyện là chiêm ngưỡng: thời điểm thụ động cho tinh thần mật, thời điểm mà Lời được thưởng thức trong con tim, sự hiểu biết Thiên Chúa bằng kinh nghiệm của trái tim, sự tập trung vào màu nhiệm Thiên Chúa (x. Ga 17,3). Sau một thời gian cầu nguyện kéo dài, ta trải nghiệm sự hiện diện của Chúa, Đấng đang gọi lên trong chúng ta: sự ngạc nhiên, sự kinh ngạc thán phục, cái nhìn tinh trong trên thực tại với cặp mắt của những con người đơn sơ, những người có tinh thần nghèo khó. Trong khung cảnh này, sự chiêm ngưỡng, chính là điều trào vọt lên từ một trái tim có Lời cư ngụ và chạm tới.

Cầu nguyện đưa chúng ta tới đời sống cụ thể, vì cầu nguyện không bao giờ tách khỏi đời sống: chúng ta cầu nguyện bằng những gì chúng ta sống và chúng ta yêu mến Thiên Chúa xuyên qua những hoàn cảnh và những phương diện cụ thể của đời sống chúng ta. Ngược lại, sự chiêm ngưỡng đưa chúng ta đến chỗ tập trung vào điều chính yếu: Chỉ chiêm ngưỡng Chúa Giêsu mà thôi, an nghỉ nơi Người, đón nhận tình yêu của Người đối với chúng ta (x. Lc 10,39)⁸⁷. Như thế việc chiêm ngưỡng đưa chúng ta, đi từ các biến cố và các hoàn cảnh của cuộc sống, mà khám phá ra và thưởng thức nơi chúng sự hiện diện năng động và sáng tạo của Lời, và cuộc gặp gỡ liên hệ đến Lời được thay thế bằng cuộc gặp gỡ Lời trong đời sống. Khi đó, Lời sẽ cư ngụ trong trái tim chúng ta bằng đức tin, và cuối cùng, chúng ta sẽ biết tình yêu của Chúa Kitô (x. Ep 3.17-19).

Hãy đưa ra thực hành/hãy loan báo:

Làm gì với Lời?

30. Kết luận tự nhiên của việc *đọc Lời Chúa trong tâm thái cầu nguyện* là thế này: đưa Lời ra thực hành và làm chứng cho Chúa. Trong Kinh Thánh, một từ ngữ duy nhất, *shemá*, có nghĩa là nghe, vâng phục, đưa ra thực hành. Nghe không chỉ là đạt được một thông tin về Thiên Chúa, nhưng là gắn bó với một Lời đưa cách sống của chúng ta đến những dần thân. Nếu nghe là cách trả lời tự nhiên của con người với một vị Thiên Chúa đang nói, *vâng phục trong đức tin* (x. Rm 1,5; 10,14-17) là mục tiêu của mọi việc lắng nghe.

Vậy việc *đọc Lời Chúa trong tâm thái cầu nguyện* không chỉ là một trường dạy về cầu nguyện, mà còn là một trường dạy sống. *Không phải bất cứ ai thưa với Thầy: Lạy Chúa ! lạy Chúa ! là được vào Nước Trời cả đâu ! Nhưng chỉ ai nghe và thi hành Lời, mới được vào mà thôi* (Mt 7,21). Sự hiệp thông của chúng ta với Chúa, được diễn tả ra bằng các từ ngữ nhân loại được Tin Mừng sử dụng – *mẹ, anh em, chị em* –, tùy thuộc vào sự sống chúng ta dành cho Lời trong đời sống chúng ta (x. Mt 12,48-50).

Ai đón tiếp Lời trong đức tin và sự vâng phục và để cho Lời hành động, thì trải nghiệm một sức mạnh biến đổi bởi vì người ấy có Chúa Kitô cư ngụ, như thánh Tông đồ

⁸⁷ Đây chính là những gì thánh Phanxicô cảm nhận và bày tỏ ra trong *Kinh nguyện khen Thiên Chúa tối cao*, sau khi đã cầu nguyện lâu ngày trên núi La Vécna. Chúa là tất cả đối với ngài: *sự thiện, bao gồm mọi sự thiện, siêu vượt mọi sự thiện* (K Lêô 3). Đây là kinh nghiệm xuất hiện trong 4 T Ag 9-14.

đã nói: *Chính Đức Kitô sống trong tôi (Gl 2,20)*. Vâng phục Lời soi chiếu bất cứ sự vâng phục nào khác. Lời được đón tiếp với một trái tim tinh trong thì không bao giờ vô hiệu, bởi vì như vị ngôn sứ đã nói: *Cũng như mưa với tuyết sa xuống từ trời không trở về trời nếu chưa thấm xuống đất, chưa làm cho đất phì nhiêu và đâm chồi nảy lộc, cho kẻ gieo có hạt giống, cho người đói có bánh ăn, thì lời Ta cũng vậy, một khi xuất phát từ miệng Ta, sẽ không trở về với Ta nếu chưa đạt kết quả, chưa thực hiện ý muốn của Ta, chưa chu toàn sứ mạng Ta giao phó (Is 55,10-11)*. Như Đức Maria, khi ta đón tiếp Lời và bảo tồn Lời trong tim (x. Lc 1,38; 2,19.51), Lời quảng chúng ta lên đường để đến với những ai đang cần chúng ta (x. Lc 1,39-45). Lời đã được nghe và đón tiếp nay trở thành sự sống.

Phanxicô luôn luôn chuyên cần chuyển đi từ đời sống sang Lời và từ Lời sang đời sống, bằng cách làm cho mỗi đoạn Lời ngài đọc hoặc nghe đọc nhập thể vào trong những đề xuất thực tiễn cho cuộc sống. Theo ngài, Lời Chúa, nếu ta chỉ làm một chuyện là nghe, thì vẫn chỉ là một lời chết và tạo ra sự chết. Cho những ai, do thiếu *sự khôn ngoan thiêng liêng*, chỉ giới hạn vào việc nghe Lời, các điều Phanxicô viết trong một trong các Thư của ngài có thể áp dụng tốt: *họ thấy và nhận ra, biết và làm điều dữ, và như thế, họ để mất linh hồn mình cách ý thức*⁸⁸. Vậy ta phải để ý mà giữ anh em khỏi một kiểu nghe Lời không đưa tới dẫn thân và không gắn liền với cuộc sống.

Chúng ta đã quy chiếu về giải thích cung cấp cho Dụ ngôn Người gieo giống trong Luật thứ nhất⁸⁹. Bản văn này cho thấy mối bận tâm của Phanxicô. Ước gì anh em ngài là một *mảnh đất tốt*, để Lời đã được gieo trong lòng họ có thể đâm chồi, lớn lên và sinh hoa kết trái. Phanxicô cũng tỏ ra một sự bận tâm như thế trong các *Huấn ngôn* của ngài. Đối với Phanxicô, Lời Chúa không thể ở trong tình trạng vô hiệu. Lời đã được nghe nay được kêu gọi sản sinh hoa quả trong đời sống, và ngoài ra, đòi hỏi được anh em *dùng lời nói và gương sáng mà dâng trả cho Thiên Chúa tối cao. Đáng sở hữu mọi điều tốt lành*⁹⁰. Các lời rất thánh không thể bị tách khỏi các công việc của Chúa. Hoạt động mục vụ của các anh em chị em, một hoạt động hệ tại việc *dẫn đưa người ta đến với tình yêu của Thiên Chúa với niềm vui sướng hân hoan*, có liên hệ mật thiết với việc chăm chú lắng nghe và đưa Lời ra thực hành. Phanxicô không thể chấp nhận lối sống hời hợt⁹¹.

Điểm đến của việc đọc Lời Chúa trong tâm thái cầu nguyện, chính là công việc phúc âm hóa. Và quan trọng là không được quên điều này. Ta chỉ đạt được hoa trái của việc đọc Lời Chúa trong tâm thái cầu nguyện khi chịu mở dạ mẹ ra và để cho người khác cũng được giải khát nơi cùng một Lời, một Lời cuối cùng đã biến đổi trái tim chúng ta. Đức Bênêđictô XVI đã khẳng định: *Anh chị em hãy nuôi dưỡng ngày sống của anh chị em bằng cầu nguyện, suy niệm và nghe Lời Chúa. Là những người đã quen với việc thực hành lectio divina, anh chị em cũng hãy giúp các tín hữu đánh giá cao phương pháp này trong cuộc sống thường nhật của họ. Và anh chị em nên biết cách diễn ra thành chứng từ những gì Lời đã chỉ cho anh chị em, bằng cách để cho anh chị em được Lời ấy nấn đúc như hạt giống được đón nhận vào trong một mảnh đất tốt sẽ cung cấp hoa trái dồi dào. Như thế anh chị em phải ngoan ngoãn với Thần Khí và anh chị em sẽ lớn lên trong sự hợp nhất với Thiên Chúa, anh chị em phải trau dồi sự hiệp thông huynh đệ giữa anh chị em với nhau và anh chị em phải sẵn sàng phục vụ anh em mình với lòng quảng đại, nhất là những người đang sống trong quẫn bách*⁹². Được kêu gọi loan báo Lời cho người khác, chỉ khi chúng ta

⁸⁸ 2 T Th 68.

⁸⁹ X. L ksc 23,10-17.

⁹⁰ X. Hn 7.

⁹¹ X. Hn 20.

⁹² Đức Bênêđictô XVI, *Diễn từ cho Ngày Đòi sống thánh hiến 2008*.

đã làm no thỏa đức tin chúng ta trong gặp gỡ với Lời như người phụ nữ Samari, chúng ta mới có thể hoá cải thành những sứ giả của Lời⁹³.

Kết luận

31. *Người thiếu nữ Nadarét, Trinh nữ đã trở thành Giáo Hội, cung điện, nhà và nhà tạm của Lời⁹⁴, chăm chú với Lời và có khả năng giữ Lời và suy niệm Lời trong lòng, là điển hình cho tất cả những ai muốn nghe, đón tiếp và sống Lời. Chúng ta được kêu gọi tiến đi khỏi từ Đức Kitô, Lời của Chúa Cha gửi đến nhân loại và chúng ta cảm thấy nhu cầu chiêm ngưỡng Đức Maria, người chăm chú lắng nghe Lời, để cho việc lắng nghe Lời, trong truyền thống cổ xưa và luôn luôn có giá trị của việc đọc Lời Chúa trong tâm thái cầu nguyện, thúc bách chúng ta, định hướng cho chúng ta và uốn nắn cuộc sống chúng ta⁹⁵. Đây là con đường duy nhất phải theo để đến được chỗ các đường nét của Ngôi Lời Nhập Thể được khắc ghi vào trong chúng ta⁹⁶.*

Anh chị em thân mến, thánh Phanxicô và thánh Clara và biết bao anh em chị em khác của chúng ta, đọc theo 800 năm lịch sử của Huynh đệ đoàn chúng ta, đã hiểu rằng Lời Chúa là một Lời sống động và hữu hiệu. Họ đã để cho mình bị thu hút, kêu gọi, đặt câu hỏi, và soi chiếu bởi Lời sáng tạo và giải phóng này, và cuộc đời của họ đã thay đổi. Họ cũng đã chỉ cho chúng ta thấy rằng Lời chỉ hữu hiệu nếu chúng ta đưa Lời nhập thể vào trong đời sống hằng ngày, rằng không được trao tặng Lời trong tình trạng đóng gói niêm phong, nhưng phải giới thiệu Lời khởi đi từ cuộc sống, bởi vì đây không phải là một ý thức hệ, mà là một đường lối sống. Phải cấp bách đọc đời sống chúng ta khởi đi từ Lời và đọc Lời khởi đi từ đời sống. Và cũng trong bối cảnh này, những người nghèo có thể là những thầy dạy chúng ta.

Được kêu gọi đi loan báo Lời, chúng ta, những anh em chị em của ngày hôm nay và của ngày mai, trong thế giới đã bị tục hóa sâu xa này, chúng ta chỉ có thể làm chứng về Đức Kitô nếu chúng ta là những nhà chiêm niệm, những người nam và người nữ biết để cho mình được tái sinh, trong thinh lặng của việc đọc Lời Chúa trong tâm thái cầu nguyện, ... bằng Lời Chúa, hằng sống và tồn tại mãi mãi (1 Pr 1,23). Chúng ta chỉ có thể nói về Thiên Chúa sau khi đã thưa chuyện với Người: Lời chỉ có thể được truyền thông cho người khác nếu trước đó chúng ta đã giải khát thỏa thuê nơi nguồn suối của Lời. Khi bước theo gương của những người đã đi trước chúng ta trong việc bước theo Đức Kitô theo hình thức sống Tin Mừng được thánh Phanxicô và thánh Clara chuyển lại, chúng ta hãy chuyên cần trong việc lắng nghe Lời và đón nhận Lời cách ngoan ngoãn. Chúng ta đừng chỉ bằng lòng với việc nghe Lời, mà lừa dối chính mình, nhưng đúng hơn hãy đưa Lời ra hành động, bởi vì như thế Lời sẽ có thể cứu đời sống chúng ta và là nguồn hạnh phúc, niềm hân hoan vui sướng (x. Gc 1,19.21.25; Gr 15,16).

⁹³ Chúa nói với chúng ta trên đường đi 17.

⁹⁴ Kinh Kính chào Đức Trinh Nữ Maria của thánh Phanxicô (K ĐM) 1.4.

⁹⁵ X. NMI 39.

⁹⁶ Xuất phát lại từ Đức Kitô 24.

Chúng ta đang ở trên đường, một con đường sẽ phải đưa chúng ta đến điều chính yếu của kinh nghiệm đức tin của chúng ta, một con đường sẽ đưa chúng ta tránh xa cám dỗ làm phai nhạt các lời ngôn sứ của Tin Mừng hầu làm cho chúng phù hợp với một lối sống thoải mái hơn⁹⁷. Và trên con đường này, chúng ta cần tăng cường sức lực chúng ta bằng lương thực là Lời. Kiểu sống mà thánh Phanxicô và thánh Clara đã chuyển lại cho chúng ta sống dựa trên Lời, uống Lời và tìm được sự an nghỉ trong Lời. Ước muốn phục vụ và truyền giáo đưa chúng ta đến chỗ sống hèn mọn giữa những người hèn mọn của trái đất⁹⁸, được giữ cháy sáng nhờ Lời. Sự trung thành đang nấu mình trong trái tim của nhiều anh em chị em lại trở nên sống động mỗi ngày nhờ việc chuyên cần suy niệm Lời. Sự hiệp thông giữa chúng ta, dựa trên lô-gích của ban tặng⁹⁹, vẫn sống động nhờ Lời đang triệu tập chúng ta. Chỉ có Lời mới đang đưa chúng ta chuyển động và đưa chúng ta đi thi hành sứ mạng, vì đồng thời làm cho chúng ta có khả năng thực hiện được *một cuộc xét lại nghiêm túc sứ mạng của chúng ta và dám thử những nẻo đường còn chưa được biết để hiện diện và làm chứng*¹⁰⁰. Hãy để cho chúng ta được ngọn gió Lời ve vuốt. Ước gì Lời Chúa là ngọn đèn soi cho con bước, là ánh sáng chỉ đường con đi (x. Tv 119,105).

Lạy Chúa, xin Ngài phán, vì tôi tớ Ngài đang lắng nghe!

Xin Ngài phán, lạy Chúa

Xin Ngài đừng im lặng !

Sự thinh lặng của Ngài khủng khiếp lắm.

Chúng con cần nghe được tiếng Ngài nói

Hơn là cần bánh rạo,

Hơn là cần tình yêu và sự sống.

Chúng con cần nghe

tiếng nói vẫn đồng hành với chúng con đó

trong công việc và dọc theo

cuộc hành hương.

Xin Ngài phán, lạy Chúa ...

Xin Ngài đừng im lặng !

Sự thinh lặng của Ngài khủng khiếp lắm.

Xin Ngài phán cho dù chúng con không nghe Ngài !

Xin Ngài phán, cho dù sự ồn ào bên trong chúng con

bóp nghẹt tiếng Ngài phán !

⁹⁷ Tổng Tu Nghị Dòng AEHM, Văn kiện chung kết *Nguyện xin Chúa ban bình an cho anh em* (2003) 2.

⁹⁸ *Chúa nói với chúng ta trên đường đi* 33.

⁹⁹ X. *Chúa nói với chúng ta* 19-25.

¹⁰⁰ *Chúa nói với chúng ta* 33.

Xin Ngài phán, cho dù lời Ngài có thiêu đốt chúng con !
Xin Ngài phán, lạy Chúa ...
Xin Ngài đừng im lặng !
Sự thinh lặng của Ngài khủng khiếp lắm.
Lạy Chúa, xin ban cho chúng con đói khát,
không phải bánh không phải nước,
nhưng đói khát được nghe Lời Ngài.
Lạy Chúa: Ngài là Đấng đến gần con người
Tại đây và bây giờ,
Xin ban cho chúng con hồng ân là được nghe tiếng Ngài.
Lạy Đức Maria, Thân Mẫu và Nữ tỳ của Lời,
Xin cầu cho chúng con ơn được khám phá ra vẻ đẹp của Lời,
Và như thế, ngay tận đáy lòng chúng con,
Ước gì Lời là niềm hoan lạc
và niềm vui của chúng con. *Fiat, fiat.*

Rôma, ngày 23 tháng 3 năm 2008
Lễ trọng Chúa sống lại.

Ts José Rodriguez, ofm
Tổng Phục vụ

(Bản dịch của FX)

MỤC LỤC

Lời Ngài ban sự sống cho con

*Thiên Chúa chúng ta, một vị Thiên Chúa lên tiếng nói
Đức Giêsu, Lời tối hậu Thiên Chúa ngõ với nhân loại*

Lời Chúa và Dân Thiên Chúa

Lời Chúa và cầu nguyện

Lời Chúa và phụng vụ

Một ngọn đèn soi cho con bước, Lời Ngài, là ánh sáng chỉ đường con đi

Lời Chúa trong đời sống thánh Phanxicô

Lời Chúa trong đời sống chúng ta

Lạy Chúa, xin hãy nói, tôi tớ Chúa đang nghe

Đọc Lời Chúa trong tâm thái cầu nguyện

Phương pháp đọc Lời Chúa trong tâm thái cầu nguyện

Hãy đọc/hãy lắng nghe: bản văn nói gì?

Suy niệm/hấp thụ: Lời đang nói gì với bạn hôm nay?

Hãy cầu nguyện/hãy chiêm ngưỡng: Chúa nói với bạn điều gì bằng Lời?

Hãy đưa ra thực hành/hãy loan báo: Làm gì với Lời?

Kết luận

Mục lục